

ZORA

Cankarjeva

ALMANAH SKD CANKAR Letnik XVI, leto 2010.

MANJE ODLUKA, VIŠE ČISTOĆE!

Pridruži se **simplicity** trendu. Cijenite svoje vrijeme. Uštedite na odlukama, kontroli, energiji i novcu. Učinite pranje jednostavnijim. Odaberite mašinu za pranje rublja kojom možete upravljati sa samo jednim logičnim gumbom; mašinu za pranje rublja koja će Vas impresionirati svojim promišljenim dizajnom; mašinu za pranje rublja koja je štedljiva prema Vašem budžetu i sa svojom troškovnom efikasnošću u radu i pristupačnom cijenom. Odaberite **simplicity**. Odabir programa je logičan. Čistoća je zagarantovana!

Spoštovani člani, dragi bralci!

Zora Cankarjeva je že 16 let z vami. Zadnjih šest let izhaja kot letni almanah, v katerem lahko najdete veliko dejavnosti, ki so se dogajale v Slovenskem kulturnem društvu Cankar. Vsi programi, gostovanja, mali in veliki dogodki so predstavljeni vsaj s fotografijo ali kratkim povzetkom.

Zopet so pred vami programi Prešernovih in Cankarjevih dni, parada otroških uspehov iz vse Bosne in Hercegovine, prekrasna gostovanja zbora Camerata Slovenica, veseli obiski glasbenih in gledaliških skupin, zborov ipd. iz republike Slovenije, Hrvaške ter Bosne in Hercegovine.

Seveda se je našlo tudi nekaj prostora za opis zgodovine o prihodu Slovencev na ozemlje Bosne in Hercegovine, za reportaže, nasvete o zdravju, spomine itd.

V tej številki je posebno poglavje, ki je posvečeno ustanovitvi Zveze slovenskih društev v BiH »Evropa zdaj«, kakor tudi vključevanju Slovencev v vse aktualnejšo problematiko nacionalnih manjšin.

V želji, da bi vam vsako leto ponudili nekaj novega, svežega, vam tokrat predstavljamo podlistek »Planinček«, prekrasno delo naših učencev, nastalo pod budnim očesom njihove učiteljice Melite.

O vsem naštetem in še o mnogo čem preberite v novi Zori.

Prisrčno vaša,

Sanja Bogdanović

Poštovani članovi, dragi čitaoci,

Zora Cankareva je već 16 godina sa vama. I ove, 2010. godine kao što je to bio slučaj zadnjih pet – šest kao Almanah – godišnjak daje pregled svega onoga što se dešava u SKD Cankar i oko njega. Svi programi, gostovanja, sva mala i velika dešavanja zabilježena su, barem slikom ili crticom, ali zabilježena kao trud vrijedan pažnje. Opet se pred vama nižu programi Prešernovih i Cankarevih dana, smotra dječijih uspjeha iz cijele Bosne i Hercegovine, brilijantna gostovanja Hora Camerata Slovenica, drage posjete muzičkih sastava, pozorišnih skupina, horova..., iz Republike Slovenije, Hrvatske i BiH. Naravno, naći će se malo prostora i razmišljanja o cvijeću, savjeta o zdravlju, reportaže, sjećanja, istoriji dolaska Slovenaca na ove prostore.

Ove godine posebno mjesto zauzima osnivanje Saveza slovenskih društava u BiH "Evropa zdaj", ali i uključivanje Slovenaca u sve aktuelnija pitanja nacionalnih manjina.

U želji da se neprestano inoviramo i poboljšamo, ove godine vam nudimo Planinček brilijantni rad naše djece pod budnim okom njihove učiteljice Melite.

O svemu tome i još mnogo čemu čitajte u ovogodišnjoj Zori.

Srdačno vaša

Sanja Bogdanović

PREGLED DEJAVNOSTI V 2010

Vse redne dejavnosti društva objavljamo tudi na „Cankarjevi“ spletni strani. Stran se redno dopolnjuje z vsemi novostmi.

18. 1. Redna skupščina SKD Cankar je bila ob 17. uri v Ovalni dvorani mestne skupščine, Hamdije Kreševljakovića 3. Prisotnih je bilo več kot 70 članov; na začetku je naš zbor zapel dve pesmi.

18. 1. - Redovna skupština SKD Cankar u 17 sati u Ovalnoj sali gradske Skupštine, Hamdije Kreševljakovića 3, prisutnih više od 70 članova Društva.

20. 1. V popoldanskih urah so nas obiskali člani TV ekipe Kanala A iz Slovenije. Obisk je bil nenapovedan, vendar smo se z njimi vseeno srečali v društvu in jim najprej razkazali svoje prostore. Potem pa smo se pogovarjali o delu društva. Prisotni so bili Sanja Bogdanović, Anton Skočir, Dina Maksumić, Milka Toukalek, Silvija Dervišefendić in Majda Šekli.

20. 1. - U popodnevним satima neplanirana posjeta TV ekipe kanala A iz Slovenije. U društvenim prostorijama su razgovarali sa S. Bogdanović, A. Skočiom, D. Maksumić, M. Toukalek, S. Dervišefendić, M. Šekli. Snimili su naše prostorije, porazgovarali smo o radu Društva i životu u Sarajevu.

22. 1. V hotelu GRAND je bila ustanovna skupščina Zveze slovenskih društev v Bosni in Hercegovini „Evropa zdaj“. Prisotni so bili predstavniki devetih slovenskih društev – ustanoviteljev. Skupščini je prisostvoval tudi naš veleposlanik, nj. eksc. Andrej Grasselli. Naš zbor je na začetku zapel dve pesmi.

22. 1. - Osnivačka skupština Saveza slovenačkih društava u BiH „Evropa sad“ u 17. sati u hotelu Grand, prisutni predstavnici društava – osnivača, ambasade i ministarstva iz Slovenije.

KRATAK PREGLED AKTIVNOSTI U 2010. GODINI

Sve aktivnosti Društva možete naći i na Cankarevoj web stranici, koja se redovno popunjava.

23. 1. V prostorih društva so nas obiskali državni sekretar Urada za Slovence po svetu, g. Boris Jesih, Aleš Selan ter Boštjan Širnik. Na srečanju so bili prisotni Sanja Bogdanović, Dina Maksumić, Melita Osmanagić in Cirila Hrustanović. Pogovarjali smo se o ustanovni skupščini Zveze in o tekoči problematiki. Naši gostje so se kratko zadržali tudi pri učencih dopolnilnega pouka in se z njimi malo pogovarjali.

30. 1. Na srečanju nacionalnih manjšin v Sarajevu so sodelovali tudi učenci dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture z učiteljico Melito. Pripravili so dva zelo zan-

23. 1. - U prostorijama Društva posjetili su nas državni sekretar Ureda za Slovence u dijaspori Boris Jesih i Aleš Selan, te Boštjan Širnik. Prisutni Cankarovci: S. Bogdanović, D. Maksumić, M. Osmanagić, C. Hrustanović. Pozdravili su i djecu dopunske nastave.

30. 1. - Na susretu nacionalnih manjina u Sarajevu bili su i učenici dopunske nastave slovenskog jezika i kulture sa učiteljicom Melitom Osmanagić. Pripremili su dva

imiva panoja, na katerih so prikazali svoje delo in nekatere značilnosti Slovenije. Učenec Bakir Trako pa je za TV Sarajevo spregovoril v lepi slovenščini.

panoa, na kojima su prikazali svoj rad, učenik Trako Bakir je za TV Sarajevo dao intervju na slovenskom jeziku.

9. 2. V prelepem ambientu Bošnjačkoga instituta smo proslavili slovenski kulturni

9. 2. - U Bošnjačkom institutu u okviru Prešernovog dana održan je koncert

praznik – Prešernov dan. Imeli smo koncert klasične glasbe, kjer sta operne arije izvajali naša članica Mateja Skelo in dirigentka Katarina Kikić. Dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička, prisotni so bili tudi člani veleposlaništva in konzulata. Po koncertu smo razdelili naš almanah Zora Cankarjeva.

13. 2. V prostorih društva smo imeli v popoldanskem času pustovanje za otroke in

odrasle. Letos smo se na pobudo Sanje Batinčić-Jojić dogovorili za majhno spremembo. Plakete so prejeli prav vsi sodelujoči, in sicer ne za prvo, drugo ali tretje mesto, temveč za „najbolj pravljlično, najbolj strašno, najmlajšo, najstarejšo masko in podobno“. Komisija je imela težko delo, ker so bile maske zelo zanimive in raznovrstne.

2. 3. V društvenih prostorih Cankarja so se predstavniki Zveze slovenskih društev v BiH srečali z ministrom za Slovence v zamejstvu in po svetu, g. Žekšem. Pogovarjali smo se o problemih, s katerimi se društva

klasične muzike, prisotni su bili pored članova društva i predstavnici ambasade i konzulata R. Slovenije. Poslije koncerta podijelili smo Almanah Zora Cankarjeva za 2009. godinu.

13. 2. - U društvenim prostorijama bio je u popodnevnim satima „maskenbal“ za

djecu i odrasle. Plakete su dobile sve maske (dječje, odrasle, grupne) u raznim kategorijama (najbajkovitija, najveselija, najizvornija).

2. 3. - U društvenim prostorijama Cankara su se predstavnici Saveza slovenskih društava u BiH sreli sa ministrom za Slovence u dijaspori Žekšem, kasnije je bio u Parlamentu susret predstavnika svih

srečujejo, in pozvali so nas, naj medsebojno čim bolj sodelujemo pri različnih projektih. Na kratko so pozdravili tudi učence dopolnilnega pouka. Popoldne pa je bilo še srečanje z Borutom Pahorjem, premierom R Slovenije.

7. 3. V popoldanskem času je bilo druženje naših članic ob 8. marcu, mednarodnem dnevu žensk. Program so izvedli otroci dopolnilnega pouka. Pripravili so

nekaj recitacij, zapeli pesmice, ki govorijo o mami, in svojim mamicam izročili voščilnice. Po končanem nastopu smo se članice povesele in zapele ob klavirski spremljavi gospe Žanet ter se posladkale z dobrotami, ki smo jih same prispevale.

1. 4. Velikonočna delavnica za odrasle je bila v Cankarju v popoldanskem času. Zbralo se je 10 članic. Barvali smo velikonočne pirhe v različnih tehnikah. Uporabile smo čebulne liste in prav ti pirhi se mi zdijo najlepši, ker so obarvani z naravnimi barvili in postopki. Med delom smo tudi prepevale, popile sok in ob zaključku razdelile pirhe med prisotne članice.

društava sa premijerom R. Slovenije Borisom Pahorom.

7. 3. - U društvenim prostorijama bilo je u popodnevnim satima druženje žena povodom 8. marta. Djeca dopunske nastave su pripremila program, kasnije smo se družili uz domaću „pogostitev“ za koju su pecivo pripremile žene same.

1. 4. - Uskrsna radionica za odrasle bila je u popodnevnim satima u Cankaru. Došlo je 10 članica i bojili smo uskrsna jaja – „pirhe“ na prirodni način (listovi crvenog luka) i kupljenim bojama. Malo smo i zapjevale, popile sok i slikale se, a na kraju podijelili „pirhe“ svim prisutnim.

9. 4. V samostanu sv. Ante je bil ob 18. uri koncert moškega pevskega zbora „Ljubečna“ iz Ljubecne pri Celju. Zbor je v Sloveniji precej poznan, redno nastopa doma in tudi v tujini.

Zbralo se je precej ljubiteljev zborovskega petja pa tudi predstavniki veleposlaništva in konzulata. Program je bil pester, pevcem smo namenili spontan in glasen aplavz. Pred samim nastopom smo razdelili zloženke s programom in kratkim opisom njihovega delovanja.

24. 4. Morali bi imeti jurjevanje, pa je zaradi slabega vremena odpadlo. Člani upravnega odbora smo ob 13. uri položili cvetje na grob Jana Doršnerja, mladega vsestranskega športnika, ki je padel leta 1992 pri obrambi Sarajeva. S tem se je tudi začel memorialni teniški turnir „Jan Doršner“. Igralci so prejeli plakete SKD Cankar.

6. 5. – 9. 5. Otroci dopolnilnega pouka so bili na poučni ekskurziji v Sloveniji. Spremljala jih je učiteljica in nekaj staršev. Na pot je šlo 11 otrok. Obiskali so vsa pomembnejša mesta, njihov prvi postanek je bil v Novem mestu, kjer so tudi prenočevali. Obiskali so še Ljubljano, Bled, Bohinj, Vrbo, Kobarid, Novo Gorico in Postojno. Od tam pa nazaj proti domu. V Ljubljani so bili na kratkem sprejemu pri županu Zoranu Jankoviću, v Vrbi pa so obiskali Prešernovo rojstno hišo. V Kobaridu je nanje naredil velik vtis muzej prve svetovne vojne. Imeli so pripravljen priložnostni program; tako so na primer v

9. 4. - U samostanu S. Ante u 18 sati bio je koncert muškog hora „Ljubečna“ iz Ljubecne kod Celja. Došao je velik broj

članova, kao i Nj. Eksc. Andrej Grasselli sa suprugom i Boštjan Širnik sa suprugom. Program je bio bogat i na kraju je hor bio nagrađen velikim aplauzom.

24. 4. - „Jurjevanje“ je zbog kiše otkazano. Članovi Upravnog odbora su u 13 sati položili cvijeće na grob Jana Doršnera, s tim danom počinju Cankarevi dani i memorijalni teniski turnir Jan Doršner. Učesnici dobiju plakete SKD Cankar.

6 - 9. 5. - Stručna ekskurzija djece dopunske nastave u Sloveniji. Posjetili su sve poznatije gradove: Novo mesto, Ljubljano, Bled, Bohinj, Vrbo, Kobarid, Novu Goricu, Postojnu i vratili se kući. Na put je išlo 11

Kobaridu recitali Gregorčičevo pesem „Soči“, v Vrbi pa Prešernovo „O, Vrba“ ...

14. 5. V Skenderiji, v klubu Collegium Artisticum, je bila v okviru Cankarjevih dni odprta razstava slikarja Jožeta Kotarja iz Novega mesta. Razstavil je 20 slik pod

djece, pratile su ih učiteljica Melita Osmanagić i dva roditelja.

14. 5. - U Skenderiji, u klubu Collegium Artisticum se, u okviru Cankarevih dana, otvara izložba slikara Jožeta Kotara iz Novog mesta. Izložba, koju je otvorio

skupnim naslovom „Ženske“. O življenju in delu slikarja je spregovorila njegova hči, uradno pa je razstavo odprl naš ambasador, nj. eksc. Andrej Grasselli.

Nj. Eksc. Andrej Grasselli, će bit će dostupna do kraja mjeseca.

19. 5. V društvenih prostorih je bil že tradicionalni šahovski turnir. Sodelovalo je

19. 5. - U prostorijama Društva je bio tradicionalni šahovski turnir. Sudjelovalo je šest takmičara, lijepo je što su bila i dvojica

šest tekmovalcev, sodnica pa je bila ga. Mirjana Barbič. Letos sta na turnirju sodelovala tudi dva osnovnošolca. Za prva tri mesta so udeleženci prejeli plakete, prvo mesto pa je bilo tudi nagrajeno, in sicer s Kompasovim bonom za 50 KM. Po končanem turnirju smo si privoščili še Mrkvine čevapčiče.

iz osnovne škole. Takmičari su primili i plakete za osvojena prva tri mjesta.

20. 5. V okviru Cankarjevih dni je bila ob 17. uri v Ovalni dvorani mestnega sveta

tribuna na temo Nacionalne manjšine v okvirih zakona in predpisov – izkušnje drugih. Sodelovala je predavateljica iz Slovenije, ga. Lana Zdravković in gospod iz Tuzle, Nikola Slavuljica. Tema je bila še kako aktualna in zanimiva, v razpravo so se vključevali tudi naši člani in predstavnik italijanske manjšine.

5. 6. Kot zadnja manifestacija v okviru Cankarjevih dni 2010 je bila v soboto, 5.

junija, predstava Romeo in Julija v izvedbi Slovenskega doma KPD Bazovica iz Reke – Hrvaška. Predstavo je videlo veliko število obiskovalcev – članov SKD Cankar in njihovih gostov ter udeleženci 12. srečanja otrok dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture v BiH.

5. 6. in 6. 6. V organizaciji SKD Cankar je v Sarajevu potekalo 12. srečanje otrok dopolnilnega pouka slovenskega jezika in

20. 5. - U okviru Cankarevih dana u 17 sati u Ovalnoj sali Gradskog vijeća održana je tribina o temi Nacionalne manjine u okvirima zakona i propisa - iskustva drugih.

5. 6. - Kao zadnja manifestacija ovogodišnjih Cankarjevih dana je izvedena komedija „Romeo i Julija - malo drukčije“ u izvođenju članova Slovenskega doma Bazovica iz Rijeke - Hrvatska. Predstavi je prisustvovalo preko dvije stotine članova, te učesnici 12. susreta djece dopunske nastave slovenskoga jezika i kulture iz BiH.

5 i 6. 6. - U organizaciji SKD Cankar u Sarajevu je održan 12. susret djece dopunske nastave i kulture. Na tom srečanju

kulture. Zbralo se je okrog 80 otrok iz slovenskih društev iz Banja Luke, iz regije

Doboj – Teslić, iz Tuzle in Sarajeva. Učenci dopolnilnega pouka so izvedli priložnostni program, v katerem so pokazali znanje, ki so ga pridobili pri dopolnilnem pouku.

16. 6. Delegacija SKD Cankar je tako kot prejšnja leta položila cvetje k spominski plošči slovenskega novinarja Iva

Štandekerja, ki je padel 16. junija 1992 na Dobrinji, ko je poročal iz obkoljenega Sarajeva.

18. 6. V Novem mestu v Sloveniji je bilo posvetovanje z naslovom Kulturni mozaik in aktivno državljanstvo. Iz našega društva sta bila tam Sanja Bogdanović, predsednica SKD Cankar in Tomislav

učestvovalo oko 80 djece iz slovenskih društava: DSRS „Triglav“ iz Banje Luke, DS regije Doboj - Teslić „Prežihov Voranc“ Doboj; Slovensko združenje meščanov

Kakanj; Združenje Slovencev „Lipa“ Prijedor; Združenje meščanov slovenskega porekla Tuzla i SKD Cankar. Učenci “dopolnilnega pouka” slovenskog jezika izveli su prigodan program u kome su pokazali znanje koje su stekli na dopunskoj nastavi.

16. 6. – Delegacija SKD Cankar, kao i ranijih godina, položila je cvijeće i odala poštu Ivi Štandekeru, slovenačkom nov-

inaru, koji je poginuo od neprijateljske granate 16. 06. 1992. godine na Dobrinji u vrijeme opsade Sarajeva.

18. 6. - U Novom mestu u Sloveniji održano Savjetovanje pod naslovom „Kulturni mozaik in aktivno državljanstvo“. U ime SKD Cankar navedenom Savjetovanju prisustvovali su Sanja Bogdanović, pred-

Krzyk, član upravnega odbora. Posvet je bil realiziran v okviru Tedna kultur, ki je v Novem mestu potekal od 14. do 20. junija 2010.

19. 6. in 20. 6. Zbor SKD Cankar Camerata Slovenica je med gostovanjem v Sloveniji 19. junija nastopil v Domu up-

okojencev v Trebnjem in na nastopu 26 zborov v Šentvidu pri Stični. V nedeljo, 20. junija, je zbor nastopil na 41. taboru slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični.

23. 6. Predstavniki SKD Cankar so se udeležili sprejema, ki ga je organiziralo veleposlaništvo R Slovenije v okviru dneva državnosti in dneva vojske R Slovenije.

28. 6. Pevski zbor Camerata Slovenica je imel ob dnevu državnosti celovečerni koncert. Ob tej priložnosti so tudi podelili

spričevala učencem dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture. Davor Majstorovič, član SKD Cankar, pa je bral svojo poezijo.

sjednica SKD Cankar, i Tomislav Krzyk, član Upravnog odbora SKD Cankar. Ovo savjetovanje je realizovano u okviru „Teden kultur“, koji je bio u Novom mestu od 14. do 20. juna 2010.

19. i 20. 6 - Zbor SKD Cankar „Camerata Slovenica“ u okviru svoga gostovanja u

Republici Sloveniji imao je 19. 06. nastup u Domu penzionera u Trebnju i na nastupu zborova u Šentvidu pri Stični. U nedjelju 20. 06. Zbor je nastupao na 41. taboru slovenskih pevskih zborov u Šentvidu pri Stični.

23. 6. - Predstavnici SKD Cankar bili su na prijemu Ambasade Slovenije povodon Dana državnosti i Dana Armije R. Slovenije.

28. 6. - Hor Camerata Slovenica je povodom Dana državnosti izveo koncert.

Tom prilikom bila su uručena i svjedočanstva učenicima dopunske nastave. Član Cankara Davor Majstorović čitao je svoju poeziju.

31. 8. Židovska skupnost Bosne in Hercegovine je povabila predstavnike SKD Cankar na poslovilni večer delegacije izraelskih studenata, ki so predstavili projekt „Potovanje skozi židovsko dediščino Sarajeva in okolice“. V imenu društva se je predstavitev udeležila članica upravnega odbora Milka Toukalek.

11. 9. Učenci dopolnilnega pouka so imeli prvi sestanek z učiteljico; z rednim poukom naj bi pričeli v soboto, 18. septembra, in sicer od 9.00 do 12.00.

13. 9. Pevski zbor Camerata Slovenica je pričel z rednimi vajami 13. septembra. Vaje so dvakrat tedensko, ob ponedeljkih od 18.30 do 20.15 in ob sredah od 19.00 do 20.45.

16. 9. V četrtek, 16. septembra, je bil prvi sestanek s tečajniki, ki bodo obiskovali celoletni tečaj slovenskega jezika. Dogovorili so se, da bo pouk potekal ob torkih od 17. do 20. ure.

21., 22., 23. 9. je Federalna televizija (FTV) v društvu Cankar snemala oddajo o Slovencih v BiH. Oddaja naj bi bila na programu v mesecu novembru.

25. 9. Ob 14. uri se je društvo Cankar predstavilo na manifestaciji Odprti kulturni center 2010 – Vilsonovo šetalište. Nastopili so: naš zbor Camerata Slovenica, literat Davor Majstorović in učenec dopolnilnega

31. 8. - Jevrejska zajednica BiH je pozvala i SKD Cankar da dođe na oproštajno večer delegacije jevrejskih studenata iz Izraela, koji predstavljaju projekt „Putovanje kroz jevrejsko naslijeđe u Sarajevu i okolini“. U ime društva na prezentaciji bila je članica Upravnog odbora Milka Toukalek.

11. 9. - Učenici dopunske nastave slovenskog jezika i kulture imali su prvi sastanak sa učiteljicom i sa nastavom počinju u subotu 18. septembra i traje od 9 do 12 sati.

13. 9. - Naš hor Camerata Slovenica je počeo sa redovnim probama 13. septembra. Probe su dvaput tjedno i to ponedjeljkom od 18.30 do 20.15 i srijedom od 19,00 do 20.45 sati.

16. 9. - U četvrtak, 16. septembra je bio održan prvi sastanak s tečajnicima, koji će pohađati kurs slovenskog jezika. Predavanja će biti utorkom od 17 do 20 sati tokom cijele godine.

21., 22. i 23. 9. - U Društvu Cankar je snimila Federalna televizija (FTV) emisiju o Slovencima u BiH, koja će biti emitovana u novembru.

25. 9. - U subotu u 14 sati će se Društvo Cankar predstaviti na manifestaciji „Otvoreni kulturni centar 2010 – Vilsonovo šetalište.“ Nastupit će hor Camerata

pouka slovenskega jezika, Ivan Milošević. Zapel nam je Kekčevo pesem.

Slovenica, literata Davor Majstorović i učenik škole dopunske nastave Ivan Milošević sa Kekčevom pjesmom.

30. 9. Zbor Camerata Slovenica je odpo-
toval v Banja Luko na srečanje pevskih
zborov iz BiH in Slovenije. Nastop je bil
več kot uspešen, saj je zbor okrepljen z več
mladimi člani in je nastopal ob spremljavi
harmonikarskega dueta. Po nastopu, kjer

30. 9. - Hor Camerata Slovenica putuje
u Banju Luku na smotru horova. Nastup je
bio više nego odličan, jer je naš hor nastu-
pio sa više mladih pjevača u pratnji har-
monikaškog dueta. Poslije nastupa, na
kojem su bili i hor iz Slovenije i domaćini

sta sodelovala še moški zbor iz Medvod
(Slovenija) in domači zbor iz Banja Luke,
je bila še skupna večerja. Tam je za zabavo
poskrbel priložnostni trio zbora iz Medvod.
Naši mladi pa so se ponovno izkazali, saj
so nastopili v sekstetu harmonik in prejeli
buren aplavz. Kasneje sta dva naša člana s
harmonikama izmenično s Slovenci skrbela
za prijetno ozračje.

iz Banje Luke, slijedila je zajednička
večera, a za zabavu pobrinuo se prigodni
trio slovenskog hora. Naši mladi članovi
bili su ponovo u centru pažnje, jer su nas-
tupili sa sekstetom harmonika i doživjeli
gromoglasan aplauz. Kasnije su dvojica
naših sa harmonikama pomagali
Slovincima stvarati ugodnu atmosferu.

2. 10. Novinarka Nataša Prislan, dopis-
nica za TV Slovenija v Zagrebu, in sne-
malec Jože Gražl sta v soboto, 2. oktobra,
v društvu Cankar posnela kratek prispevek
o delu društva in dopolnilnem pouku
slovenskega jezika za otroke. Prispevek naj
bi bil predvajan v informativnem programu
na TV Slovenija.

2. 10. - Novinarka Nataša Prislan i sni-
matelj Jože Gražžel su za TV Slovenija
snimili kratak prilog o radu društva
„Cankar“ i dopunskoj nastavi slovenskog
jezika za djecu. Prilog će biti emitovan u
informativnom programu TV Slovenija – 1.
program.

29. 10. V društvu smo praznovali dan
reformacije, ki je za Slovence pomemben,
saj smo takrat dobili prvo knjigo v
slovenskem jeziku. Zbrali smo se že v

29. 10. - U društvu smo obilježili Dan
reformacije, koji je za Slovence od velikog
značaja, tada smo dobili prvu slovensku
knjigu. Okupili smo se već u petak, 29. ok-
tobra i najprije pogledali kratak film o
Primožu Trubaru. Učenici dopunske nas-

petek, 29. oktobra, in si najprej v društvenih prostorih ogledali kratek film o Trubarju, učenci dopolnilnega pouka slovenskega jezika pa so nam pripravili kratek program (pesmi in recitacije). Po končanem programu smo še malo posedeli ob čaju in poklepetali.

30. 10. Tako kot vsako leto je bila tudi letos organizirana lutkovna predstava za

otroke dopolnilnega pouka. Ob 12. uri so si lahko v Pozorištu mladih ogledali lutkovno igrico Pravljica o carju Saltanu. Predstave so se udeležili tudi otroci osnovne šole Čengić Vila.

6. 11. Našim članom in širši javnosti se je v dvorani hotela Grand predstavil mešani pevski zbor Simon Jenko iz Banje Luke.

6. 11. V hotelu Grand smo priredili tradicionalno martinovanje. To je slovenski običaj, ki slavi dan svetega Martina, ko se mošt spremeni v vino. Za glasbo je poskrbela ga. Branka Bukovec iz Novega mesta, ki je pripeljala s seboj ansambel Azalea.

tave su nam pripravili kratak program recitacija i pjevanja. Poslije programa smo se uz čaj još malo družili i razgovarali.

30. 10. - Kao svake godine u novembru je bila i ove lutkarska predstava za djecu. U Pozorištu mladih vidjeli su „Bajku o caru

Saltanu“. Uz njih su na predstavi bili i učenici osnovne škole Čengić Vila.

6. 11. - Našim članovima i široj publici se u sali hotela Grand predstavio miješani hor Simon Jenko iz Banje Luke.

6. 11. - U hotelu Grand imali smo već tradicionalno martinovanje. Ovo je slovenski praznik, kada mošt postaje mlado vino. Glazbu je obezbijedila Branka Bukovec iz Novog mesta, koja je sa sobom dovela ansambl Azalea.

Prireditve se je udeležilo skupaj več kot 130 gostov; prišli so tudi člani slovenskega društva iz Kaknja, pevski zbor iz Banja Luke, predstavniki ambasade in konzulata ter veliko naših članov. Ob dobri glasbi, jedachi in pijači smo se zabavali pozno v noč.

11. 11. V dvorani Frančiškanskega samostana pri sv. Anteju je bil v četrtek, 11. novembra, zelo uspešen literarni večer

KUD-a Otočje, skupine mladih literatov iz Slovenije. Predstavili so nam svojo revijo, ki je tematsko obarvana, zadnja številka je posvečena Bosni. Razveselili so nas s svojimi pesmimi, krajšimi proznimi sestavki in kantavtorjem s kitaro. Svoje pesmi je brala tudi naša članica Jasmina. Pozneje smo vse prisotne povabili še na koktajl, kjer se je razvil sproščen pogovor med gosti in našimi člani.

3. 12. Ob rojstnem dnevu našega največjega pesnika Franceta Prešerna smo imeli že tradicionalni dan odprtih vrat. Postavili smo razstavo o delovanju društva

Na priredbi je bilo oko 140 gostiju, došli su i članovi slovenskih društva iz Kaknja, hor iz Banje Luke, predstavnici ambasade i konzulata, te u velikom broju i naši članovi. Uz dobru muziku, jelo i piće družili smo se do kasno u noć.

11. 11. - U Sali Franjevačkog samostana kod Sv. Ante bilo je u četvrtak 11. novembra vrlo uspješno literarno večer KUD OtočjeO - grupa mladih literata iz

Slovenije. Predstavili su nam svoju reviju, koja je tematski obojena, a zadnji broj je posvećen BiH. Razveselili su nas svojim pjesmama, kraćim proznim sastavcima i kantautorom na gitari. Svoje pjesme je čitala i naša članica Jasmina. Kasnije smo sve prisutne pozvali još na koktel, gdje su se gosti i članovi dalje družili.

3. 12. - Povodom rođendana našeg najvećeg pjesnika Franceta Prešerna imali smo već tradicionalan dan otvorenih vrata. Postavili smo izložbu o djelovanju Društva od početka 1934. do 2009. godine. Posjeti-

od začetka leta 1934 pa do 2009. Obiskovalci so si lahko ogledali tudi film o slovenski manjšini v Sarajevu, ki ga je posnela TV Vogošća.

4. 12. Za otroke dopolnilnega pouka smo pripravili miklavževanje. Otroci so prikazali kratko igrico, nekaj recitacij in pesmic, Miklavž pa je mednje razdelil darila. Miklavžev obisk so si ogledali tudi številni starši.

4. 12. Naš zbor Camerata Slovenica je ob 10-letnici Mercatorja nastopil v hipermarketu na Ložioniški. Podpredsednik

društva, g. Toni Skočir, je na kratko predstavil društvo in napovedal program.

6. 12. V popoldanskem času nas je obiskal novi tretji sekretar slovenskega konzulata, g. Matija Bučar. Razkazali smo mu svoje prostore in ga seznanili z delom društva. Ogledal si je tudi razstavo o delovanju društev od 1934 do 2009 in naš almanah za preteklo leto. Predstavil nam je nekaj svežih idej za še boljše sodelovanje z ambasado in drugimi slovenskimi društvi v BiH.

27. 12. Naš pevski zbor Camerata Slovenica je nastopil v vojaški bazi v Butmiru ob proslavljanju slovenskega dneva samostojnosti.

oci su mogli vidjeti i film o slovenačkoj manjini u Sarajevu, kojeg je snimila TV Vogošća.

4. 12. - Za djecu dopunske nastave organizirali smo posjetu sv. Nikole. Djeca su prikazala kratku igricu, malo su recitala i

pjevala, a sv. Nikola im je podijelio poklone. Sa djecom je bilo i dosta roditelja.

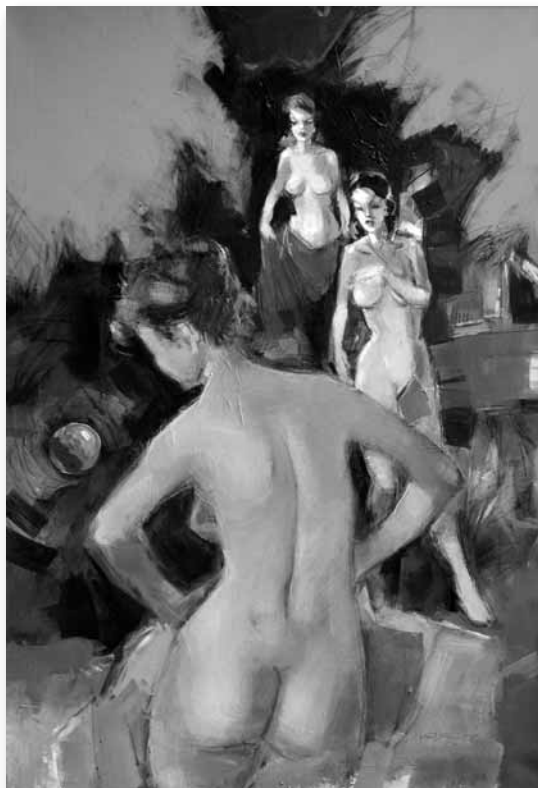
4. 12. - Naš hor Camerata Slovenica je povodom 10-godišnjice Mercatora nastupio u Hipermarketu u Ložioničkoj ulici. Potpredsjednik društva Cankar Toni Skočir je ukratko predstavio društvo i najavio program.

6. 12. - U popodnevnim satima posjetio nas je novi treći sekretar slovenskog konzulata Matija Bučar. Pokazali smo mu naše prostorije i upoznali ga sa radom Društva. Pogledao je i izložbu o radu Društva od 1934. do 2009. i naš almanah za prošlu godinu. Predložio nam je više svežih ideja za još bolju saradnju sa Ambasadom i drugim slovenskim društvima u BiH.

27. 12. - Naš hor Camerata Slovenica nastupio je u bazi u Butmiru povodom proslavljanja slovenskog Dana samostalnosti.

Jože Kotar, colores mecum porto

Rojen je bil 23. 3. 1952 v Novem mestu. Osnovno šolo je obiskoval v rodni mestu, srednjo elektro šolo pa kasneje v Mariboru. Med letoma 1975 in 1979 je obiskoval Robovo slikarsko šolo pri prof. Milanu Butini in Dubi Sombolec. Po priporočilu kiparja Vladimirja Štovička je leta 1979 prvič odpotoval v Pariz, v Ville d'Avray. Slikar velikega pariškega slovesa, Jaro Hilbert, je mladega umetnika tri leta (s presledki) poučeval figuro in mestno veduto. Konec leta 1981 se je preselil v švicarski Basel. Za prof. dr. Aleksandra Patakija je izdelal nekaj slik na temo Baselska veduta. Leta 1982 je nekaj časa slikal v Pragi, vendar je že konec istega leta spet odšel k stricu v Pariz in nato v Lens, v Pas-de-Calais med rudarje. Spoznavanje težkega in tragičnega rudarskega življenja je bila za mladega slikarja velika izkušnja. Tudi po smrti strica in obeh bratrancev je ostal med poljskimi rudarji, slikal portrete in rudarska naselja. Zadnje slike iz leta 1982 so z obale Atlantika, Cote d'Opal; nato se je razočaran zopet vrnil v domovino. Nemirni slikarski duh ga je že naslednje leto (1983) odpeljal v Nemčijo. K sebi ga je povabil mecen Theodor Götze. Med slikanjem pokrajine ob reki Regen se je spoznal s profesorjem in slikarjem Theodorjem G. Sellnerjem. Pri tem svetovljanskem umetniku in poznavalcu nemškega ekspresionizma ter novih smeri Daljnega

vzhoda, predvsem Japonske, je dopolnjeval mozaik nepopisanih slikarskih izkušenj. Leta 1984 se je za nekaj časa preselil v Provanso, v mesto Sisteron, kasneje še v Aix-en-Provence. Svetloba in barva sta v njegovo slikarstvo vnesla novo živahno podobo. Ulice, pokrajina, lokali, ples so ga vznemirili do te mere, da jih slika še danes. Zaradi nenehnih denarnih in stanovanjskih težav se je večkrat vrnil v domovino, se občasno zaposlil, opravljal pa tudi težka fizična dela. Konec leta 1984 se je zaposlil v tovarni Iskra Hipot kot oblikovalec tehnoloških postopkov. Leta 1991 mu je Ministrstvo za kulturo dodelilo status samostojnega ustvarjalca. Če so bila devetdeseta leta namenjena študiju v tujini (Firence, Praga, Zürich, Dunaj, Krakov, Budimpešta), so bila leta po tem polna znanja in dela doma. Predstavil se je na mnogih razstavah ter prejel številne nagrade in priznanja. Leta 1993 je restavri-

ral staro hišo na Bregu v Novem mestu. V letu 2000 je izšla monografija Slikovita barvitost nezastrite izpovednosti.

Razstave, nagrade in priznanja

Slikar Jože Kotar je imel prek 50 samostojnih in 300 skupinskih razstav, sodeloval je v mnogih slikarskih kolonijah. Organiziral in sodeloval je na izobraževalnem področju mladih, na področju humanitarnih dejavnosti ter na področju odvajanja od zasvojenosti med mladimi. Bil je pobudnik in ustanovitelj likovnega društva Vladimir Lamut, Lions kluba Otočec, slikarske akademije Arboretum, sodeloval je pri filmih Filipa Robarja Dorina ter Andreja Mlakarja. Za svoja dela je prejel 37 domačih in tujih nagrad, leta 1992 tudi Trdinovo nagrado Mestne občine Novo mesto za dosežke v slikarstvu. Njegove slike krasijo prostore mnogih ljubiteljev njegove umetnosti po svetu, od New Yorka do Irkutska.

In ženska

Za tokratno razstavo bi lahko dejali, da gre za manjšo retrospektivo, saj zajema pet ustvarjalčevih obdobj, poimenovanih La famme, Korida, Beneški trgovec, Bosanski eksodus in Fidelio. Vsa ta obdobja se prepletajo v celoto, ki jo je slikar poimenoval In ženska. Jože Kotar ne pristaja na izmične novosti, zato ne podlega trendovskemu načinu slikanja, temveč se zanaša na svoj pogled, ki izhaja iz njegovega likovnega znanja, izkušenj in temperamenta. Slikar Jože Kotar izhaja iz dejstva, da se po klasični poti figure ne da pretirano abstrahirati, zato poskuša doseči višjo stopnjo lastnega preoblikovanja na način, da v delih novejšega datuma opušča barvno paletu in dodaja nove likovne elemente, kot so ton, linija in struktura. Struktura ob tem prevzema vlogo barve, ploskve in črte pa pomembnost in sporočila. V teh odnosih oživi samo njegov individualni čutni in miselni svet. Tako slikar vnovič spozna svoj notranji jaz, slikanje ostaja edina pot do uresničitve in izpolnitve samo njegovega umetniškega sveta... S pomočjo meditacije in čustvenih spoznanj se Jože Kotar spušča v globino upodobljenecv in se podaja v skrivnostne prostore onstran vidnega, da bi našel (njihovo) svojo dušo. V slikarsko-likovnem smislu so te podobe prečiščene in enostavne, izpeljane v sproščeni kompoziciji in presenetljivi koloristični obdelavi, po tematski, vsebinski plati so lahko tudi izzivalne in angažirane, predvsem pa so duhovno in psihološko poglobljene... Dela, s katerim umetnik ustvarja nenehen dialog med svetom in sabo, pred nami zaživijo kot slikarjev življenjski ritem, prenesen na platno, ali pa so morda beg iz sebe v neki novi jaz, ki je tudi vsem nam še kako razumljiv.

Dobre prakse iz zemalja Zapadnog Balkana

Cankarjeva tribina ove je godine bila posvećena nacionalnim manjinama i njihovim problemima. Gosti na Tribuni su bili Lana Zdravković, istraživač na Mirovnom inštitutu iz Ljubljane, i Nikola Slavuljica, iz Biroa za ljudska prava iz Tuzle, čiji prilog donosimo sa redakcijskim zahvatima.

Niz aktivnosti vezanih za ljudska prava i manjine rezultirao je saradnjom Centra za mirovne studije iz Zagreba, Centra za kulturnu dekontaminaciju iz Beograda, Mirovnog inštituta iz Ljubljane i Biroa za ljudska prava iz Tuzle. Inicijativu za pokretanje ovog projekta je dao Centar za mirovne studije iz Zagreba, a povod je bilo iskustvo u radu ovog centra na području Republike Hrvatske, kojom prilikom su evidentirali nekoliko pozitivnih i afirmativnih primjera ostvarenih prava nacionalnih manjina i njihove društvene integracije, pa čak i u oblastima u kojima lokalna vlast nije imala zakonske obaveze.

Zajednička procjena je da dostignuti stepen ljudskih prava nacionalnih manjina na prostorima Zapadnog Balkana nije zadovoljavajući i neophodno je ukazati aktuelnim vlastima na potrebu intenzivnijeg angažovanja u ovoj oblasti i dostizanja poželjnih evropskih standarda, što čini jedan od uslova ulaska u Evropsku uniju, zajednicu država i naroda. Tim prije što je ova problematika normativno uglavnom regulisana, ali se to u praksi sporo provodi.

U slučaju zemalja Zapadnog Balkana, Kopenhaški kriteriji iz 1993. godine su dopunjeni dodatnim setom zakona za članstvo u EU. U drugoj i trećoj fazi kriterija za ulazak u EU zahtijeva se „...uvjerljivo angažovanje (zemlje) na demokratskim reformama i napretku u skladu sa opštepriznatim standardima ljudskih prava i prava manjina“. Između ostalog, aneks ovoga dokumenta sadrži elemente kojima se ispituje da li zemlja poštuje (standarde) u oblasti poštovanja i zaštite manjina u vezi sa kulturnim i jezičkim pravima, kao i adekvatnu zaštitu izbjeglih i raseljenih osoba koje pripadaju manjinama.“

Procijenjeno je da bi bilo veoma afirmativno, pa i stimulatивно istaći pozitivne primjere koji govore o aktivnostima na ostvarivanju prava nacionalnih manjina, posebno u dijelu u kojem lokalne vlasti na to zakonom nisu obavezne.

Kako bismo ovaj cilj postigli, prišlo se prikupljanju određenih podataka kroz proučavanje osnovnih dokumenata EU, domaćeg zakonodavstva, razgovora sa pripadnicima ciljnih grupa, evidentiranje pozitivnih i negativnih primjera, dosljednosti i neodgovornosti nadležnih organa vlasti, zatim angažovanju nevladinog sektora, te praćenju i analizi dosadašnjih rezultata. U metodu pripreme za angažman, ostvarili smo kontinuirane kontakte i koordinaciju sa partnerima.

Pozitivni primjeri pomoći nadležne vlasti u društvenoj i socijalnoj integraciji nacionalnih manjina u stanju niskog stepena poštivanja ljudskih i manjinskih prava zaslužuju posebnu pažnju, pokazuju dobru volju njihovog prihvatanja, čime se pripadnici nacionalne manjine osjećaju prihvaćeno, ravnopravno, sigurno i slobodno, a tako se u sredini smanjuju socijalne tenzije, uspostavlja čvršća i kreativnija komunikacija i stvara ambijent tolerancije i normalnog življenja svih građana. Ovakve primjere želimo da afirmišemo. To i jeste krajnji cilj na istraživanju, pripremi i izdavanju brošure (publikacije).

Etnički sastav nacionalnih manjina u BiH

Bosna i Hercegovina je i u oblasti nacionalnih manjina specifična i znatno složenija nego susjedne zemlje. Naime, kakvo je trenutno brojno stanje i struktura građana koji se izjašnjavaju kao nacionalne manjine i njihova teritorijalna rasprostranjenost niko sa sigurnošću ne može da utvrdi. Nažalost, i ovu oblast, kao i mnoge druge, primorani smo posmatrati u vremenu prije 1992. i poslije 1995. godine. Ovo iz prostog razloga što je u BiH

posljednji popis stanovništva izvršen 1991. godine, po kojem je u BiH živjelo 17 zakonom priznatih nacionalnih manjina ili 36.304 građanina pripadnika nacionalnih manjina.

Kao što države članice Vijeća Evrope nisu mogle doći do konsenzusa u definisanju pojma „nacionalne manjine“ prilikom donošenja OKZNM, tako i Ustav BiH ne sadrži pojam „nacionalna manjina“. Međutim, osnov za kasniju zakonsku definiciju (Zakon o zaštiti prava nacionalnih manjina BiH) ovog termina može se naći u posljednoj alineji Preambule koja navodi da „Bošnjaci, Hrvati i Srbi kao konstitutivni narodi (u zajednici sa ostalima) i građani BiH ovim utvrđuju Ustav BiH“. Paradoksalno je da Ustav u svojim normativnim odredbama isključuje pripadnike nacionalnih manjina, kao i ostale građane koji se ne izjašnjavaju kao pripadnici konstitutivnog naroda iz aktivnog učešća u političkom životu države.

Nakon ratnih strahota (1992-1995) brojno stanje stanovništva uopšte pa tako i pripadnika nacionalnih manjina u BiH i njihova teritorijalna raspoređenost su se drastično promijenili. Svi podaci, koje su do sada objavljivale i objavljuju razne vladine i nevladine službe i organizacije, rezultat su nekih vlastitih procjena i aproksimacija, sa kojima se može špekulisati, a što u krajnjem slučaju pogoduje političkoj instrumentalizaciji ovog problema. Tako podaci CIA fact booka za 2009. godinu govore da u BiH živi 4.025.000 stanovnika; Bošnjaka 48%, Srba 37,1%, Hrvata 14,3% i ostalih 0,6%. O brojnom stanju nacionalnih manjina niko se i ne upušta u procjene. Sam podatak visokog komesara za nacionalne manjine OEES-a i Vijeća Evrope da je u BiH romska nacionalna manjina najbrojnija (što je vjerovatno i tačno) i da u BiH živi između 30 i 60 hiljada Roma, govori koliko su te procjene i podaci difuzni i nepouzdan. Ovome treba dodati i činjenicu da je, prema popisu stanovništva iz 1991. godine, broj pripadnika nacionalnih manjina u BiH bio daleko manji nego što to govore aktuelne procjene i evidencije.

U svakom slučaju, nacionalne manjine u BiH postoje i jedan od oblika njihove ugroženosti je i sama činjenica da ne postoje zvanični i tačni podaci o tome koliko ih ima, kakve su njihova struktura i teritorijalna raspoređenost. Po istom osnovu su „ugrožene“ i nacionalne „većine“ u BiH.

U posljednjih 20 godina, praktično od prvih tzv. demokratskih, višestranačkih izbora u BiH 1990. godine i od početka kontinuirane krize vlasti, te vladavine nacionalnog i nacionalističkog koncepta u nacionalno mješovitoj BiH, prisutno je stalno kršenje i nepoštovanje ljudskih i građanskih prava i tzv. konstitutivnih (većinskih) naroda i nacionalnih manjina (ostalih). Rat je pokazao svu svoju bestijalnost i u ovoj oblasti. Niti jedna zaraćena strana nije poštovala osnovne međunarodne konvencije u toku ratnog stanja, niti bilo kakva pa ni osnovna, elementarna ljudska prava građanina, bez obzira na to da li pripadao većinskoj ili manjinskoj skupini.

Poslije rata se stanje ljudskih prava počelo postepeno popravljati, ali zahvaljujući prije svega međunarodnim snagama i institucijama, kao i nevladinom sektoru. Da nije bilo tih subjekata i snaga, da je to sve zavisilo od naših vladajućih struktura i političara sigurno je da ne bismo dostigli ni postojeći nivo. U svakom slučaju, još dosta je preostalo da bismo dostigli evropske standarde u oblasti zaštite ljudskih i građanskih prava i prava nacionalnih manjina.

Ustavna rješenja

Temeljni ustavni i zakonodavni akt u BiH je Dejtonski mirovni sporazum. U Aneksu 4., članu II. (Ljudska prava i fundamentalne slobode) govori se o ljudskim pravima, međunarodnim standardima, pobrojanju prava, nediskriminaciji, izbjeglicama i raseljenim licima, implementaciji, međunarodnom sporazumu i saradnji, te u Aneksu 6. od člana I. do XVI. gdje se govori o opštim odredbama, komisiji o ljudskim pravima, o ombudsmenu, o Domu za ljudska prava i organizacijama zainteresovanim za ljudska prava.

Ujedinjene nacije su 1992. godine usvojile Deklaraciju o pravima osoba koje pripadaju nacionalnim ili etničkim, vjerskim i jezičkim manjinama, a zemlje članice Vijeća Evrope su u obavezi da svoje zakonodavstvo usklade sa OKZNM, koja je potpisana 1995. godine. BiH je ratifikovala ovu konvenciju 2000. godine, a obaveza njene primjene proističe iz samog Ustava BiH.

Ustav BiH je, uglavnom, preuzeo većinu odredaba o opštim ljudskim pravima iz Dejtonskog mirovnog sporazuma i Konvencije.

Ustav BiH

U Ustavu BiH, u članu II. (Ljudska prava i osnovne slobode) decidirano je navedeno da će „BiH i oba entiteta osigurati najviši nivo međunarodno priznatih ljudskih prava i osnovnih sloboda“. U tu svrhu postoji Komisija za ljudska prava za BiH kao što je predviđeno u Aneksu 6. Opšteg okvirnog sporazuma.

Prava i slobode predviđene u Evropskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i u njenim protokolima se direktno primjenjuju u BiH. Ovi akti imaju prioritet nad svim ostalim zakonima.

U članu XII, Aneksu 1. Ustava govori se o dodatnim sporazumima o ljudskim pravima koji će se primjenjivati u BiH, a oni su, između ostalih:

- Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima (1966)
- Međunarodni pakt o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima (1966)
- Evropska povelja za regionalne jezike i jezike manjina (1992)
- Okvirna konvencija za zaštitu nacionalnih manjina (1994)

Ustavne, temeljne odredbe ljudskih prava i osnovnih sloboda su zagarantovane u članu X. (Izmjene i dopune), koji glasi:

„Nijednim amandmanom na ovaj ustav ne može se eliminisati, niti umanjiti bilo koje od prava i sloboda iz člana II ovog ustava niti izmijeniti ova odredba.“

Ustav Federacije BiH

Članom 2. je precizirano da će Federacija osigurati primjenu najvišeg nivoa međunarodno priznatih prava i sloboda utvrđenih u aktima navedenim u Aneksu, pored ostalog i zaštitu manjina i potencijalno ugroženih osoba.

Kao posebna obaveza i imperativ, u članu 7. navodi se da će svi nadležni organi vlasti u FBiH sarađivati sa svim međunarodnim posmatračkim tijelima za ljudska prava osnovanim za BiH, kao i sa nadležnim tijelima osnovanim instrumentima navedenih aneksa.

U Aneksu Ustava FBiH su navedeni instrumenti za zaštitu ljudskih prava koji imaju pravnu snagu ustavnih odredaba. Pored ostalih, navedeni su i:

- Univerzalna deklaracija o ljudskim pravima (1948)
- Evropska konvencija o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i dopunski protokol (1950)
- Međunarodna konvencija o eliminaciji svih vrsta rasne diskriminacije (1965)
- Međunarodni ugovor o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima (1966)
- Preporuke parlamentarne skupštine Evropskog savjeta o pravima manjina (paragrafi 10.13. 1990.)
- Deklaracija Ujedinjenih naroda o pravima osoba koje pripadaju nacionalnim, ili etničkim, vjerskim, ili jezičkim manjinama (1990)
- Evropska povelja o regionalnim jezicima i jezicima manjina (1992).

Ustav Republike Srpske

Članom 5. Ustava Republike Srpske rečeno je da se ustavno uređenje RS temelji na garantovanju i zaštiti ljudskih sloboda i pravu u skladu sa međunarodnim standardima gdje se, između ostalog, navodi i zaštita prava etničkih grupa i drugih manjina.

Članom 10. (Ljudska prava i slobode) je određeno da građani „Republike ravnopravni u slobodama, pravima i dužnostima, jednaki su pred zakonima i uživaju istu pravnu zaštitu bez obzira na rasu, pol i jezik, nacionalnu pripadnost, vjeroispovijest, socijalno porijeklo, rođenje, obrazovanje, imovno stanje, političko i drugo uvjerenje, društveni položaj ili drugo lično svojstvo“.

Članom 48. je rečeno: “Prava i slobode zajamčeni ovim ustavom ne mogu se oduzeti ni ograničiti.“

Poglavlje o ljudskim pravima i osnovnim slobodama u Ustavu RS dopunjeno je tač. 1. do 3. Amandmana LVII, koji glase.

„U slučaju različitosti u odredbama o pravima i slobodama između Ustava RS i Ustava BiH, primjenjuju se one odredbe koje su za pojedinca povoljnije.

Odredbe članova 10, 21, 30, 32, 33, 34, 38. i 43. Ustava o pravima i slobodama građana tretiraju se kao odredbe o ljudskim pravima i osnovnim slobodama i odnose se na sve, a ne samo na građane.

Odredbe članova 13, 22, 23, 24, 25, 26, 28. i 30. Ustava o pravima i slobodama ostvariće se u skladu sa odgovarajućim odredbama članova 8. do 11. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.“

Brčko Distrikt

Brčko Distrikt je jedinstvena administrativna jedinica lokalne samouprave koja je pod suverenitetom BiH, nastala na osnovu Odluke Arbitražnog tribunala Međunarodne zajednice.

Ova administrativna jedinica nema svoj Ustav, a osnove društveno-političke organizacije, života građana i funkcionisanja organa vlasti regulisane su Statutom Brčko Distrikta. U Statutu nema poglavlja i članova u kojima su posebno definisana ljudska prava i prava nacionalnih manjina.

Međutim, u Glavi I (opće odredbe) u članu 1. tačka 4. je rečeno:

„Ustav BiH kao i važeći zakoni i odluke institucija BiH direktno su primjenljivi na cijeloj teritoriji Distrikta. Zakoni i odluke svih vlasti Distrikta moraju biti u skladu sa važećim zakonima i odlukama institucija BiH.“

O apsurdnosti i nedosljednosti nekih ustavnih rješenja u BiH u dijelu ljudskih prava dovoljno govori sljedeći primjer. U članu II Ustava BiH, kao što je već navedeno, decidirano se kaže da će BiH i oba entiteta osigurati najviši nivo međunarodno priznatih ljudskih prava i osnovnih sloboda. Nasuprot tome, u entitetskim ustavima već na početku imamo nepoštovanje te generalne ustavne odredbe. U članu 1. Ustava FBiH (Uspostavljanje FBiH) stoji: „Bošnjaci i Hrvati kao konstitutivni narodi, zajedno sa ostalima... preoblikuju unutrašnju strukturu teritorija sa većinskim bošnjačkim i hrvatskim stanovništvom...“. Ovim se automatski krše prava građana srpske nacionalnosti, kao jednog od konstitutivnih naroda. Tom odredbom građani srpske nacionalnosti su „prebačeni“ u ostale ili u nacionalne manjine. U istom položaju su Bošnjaci i Hrvati u RS jer se u Ustavu RS u članu 1. (Osnovne odredbe) decidirano kaže: „RS je država srpskog naroda i svih njenih građana.“ Ovakve odredbe entitetskih ustava prema konstitutivnim narodima dovode do apsurdna da se oni u vlastitoj zemlji, kao konstitutivni, u entitetima svode na nacionalne manjine. To proizvodi daljnje implikacije, posebno vezano za Izborni zakon, ali i za neke druge oblasti života, ljudskih prava i sloboda.

Zakonski okviri

Pošto je BiH jedinstvena po svojoj društvenoj i političkoj strukturi i organizovanosti, praktično surogat država (koju je koncipirala i nametnula međunarodna zajednica), to je i njena zakonska regulativa u oblasti prava nacionalnih manjina, sa aspekta nadležnosti i obaveznosti, veoma složena. Te obaveze i prava samo u FBiH reguliše 12 ustava (država, federacija i 10 kantona), zatim na tri nivoa je donešen zakon o zaštiti prava nacionalnih manjina, na nivou adržave BiH i na nivou dva entiteta (od kantona samo je TK donio taj zakon).

Na određen način, u nešto manjem obimu, opšta pitanja ljudskih prava regulisana su i u statutima opština FBiH, a za RS nije poznato.

Zakon o zaštiti prava nacionalnih manjina (BiH 2003, RS 2004, FBiH 2008.)

Parlamentarna skupština BiH je na sjednici Predstavničkog doma 2002. godine i na sjednici Doma naroda 2003. godine usvojila Zakon o zaštiti prava pripadnika nacionalnih manjina. Već u članu 1. rečeno je da se ovim zakonom „... utvrđuju obaveze organa vlasti u BiH da poštuju i štite, očuvaju i razvijaju etnički, kulturni, jezički i vjerski identitet svakog pripadnika nacionalne manjine u BiH“, a u članu 2. se jasno kaže da „zaštita nacionalnih manjina i prava i sloboda tih manjina sastavni je dio međunarodne zaštite ljudskih prava i sloboda...“

Zlatne medalje na teniskom XVIII memorijalu Jan Doršner osvojili Džejla Bečirović i Vedran Begović iz TK Sloboda Tuzla

Tradicionalno polaganje cvijeća na grobu palog borca

Teniski turnir XVIII memorijal Jan Doršner prve kategorije prema kalendaru Teniskog saveza BiH, u okviru obilježavanja tradicionalnih CANKAREVIH DANA Slovenskog kulturnog društva CANKAR, Sarajevo održan je 24. i 25. aprila 2010. na igralištima Teniske akademije HEAD u Hotonju, uprkos povremenoj kiši. Prvog dana turnira članovi Počasnog odbora iz SKD CANKAR i tehničkog organizatora TK ISKRA TEEN, prijatelji i obitelji položili su proljetno cvijeće na grob palog borca na groblju Sv. Josipa na Koševu.

Vrhovna sudinica Hana Mehmedagić i direktor turnira Emir Jesenković uspješno su na početku sezone na otvorenom testirali naše teniske nade uz evidentnu smjenu generacija i najavu da će ovog ljeta nastupati i u evropskoj konkurenciji. U konkurenciji 15 seniora i 12 seniorki iz 15 klubova talentovani juniori/ke uspješno su pokušali da osvoje prve bodove za rang-listu TSBiH, a najmlađa s prvom pobjedom u I kolu bila je Iva Jesenković, juniorka TK ISKRA TEEN, rođena 1995. godine.

U kvalitetnom seniorskom finalu Memorijala susreli su se protivnici koji su nastupali i u kvalifikacijama za učešće na nedavno održanom internacionalnom ATP CHALLENGER TOUR-u i dva uvodna međunarodna turnira u dvorani KSC Skenderija. U svom trećem nastupu u finalu, iako još neoporavljen od povrede prepona, po drugi put titulu pobjednika i 600 KM osvojio je Tuzlak Vedran Begović iz TK SLOBODA, a po peti put u finalu je nastupao Zlatan Kadrić iz TK BOSNA, ali nije odbranio prošlogodišnji trijumf.

Kod seniorki titulu i nagradu od 400 KM osvojila je pobjedom nad Arnelom Dajić iz Zenice mlada Tuzlanka iz našeg najtrofejnijeg Tenis kluba SLOBODA Džejla Bečirović.

Turnir uz SKD Cankar tradicionalno pomažu Ministarstvo kulture i sporta Kantona Sarajevo, Katonalni stambeni fond, Comprex d.o.o., juvelir Sofić. Nagradni fond za osam prvoplasiranih iznosio je 2.000 KM, a pobjedniku seniorskog turnira Janov matični Skijaški klub Željezničar dodjeljuje prelazni pehar s imenima dosadašnjih pobjednika počev od ratne 1993. godine.

Rezultati polufinala seniorki: Arnela Dajić (TK Čelik Zenica) - Nina Mujezinović (TK HEAD) 6 : 1 3 : 6 6 : 4; Džejla Bečirović (TK Sloboda Tuzla) - Selma Šaran (TK Sporting) 6 : 0 6 : 1.

Polufinale seniora: Vedran Begović (TK Sloboda) - Jasmin Ademović (TK Spin Vogošća) 6 : 0 6 : 4; Zlatan Kadrić (TK Bosna Sarajevo) - Miran Pašić (TK Sloboda) 7 : 5 6 : 3.

Finalni mečevi: Bečirović - Dajić 6 : 3 7 : 5; Begović - Kadrić 7 : 6 (0) 6 : 3.

Z. D.

PREŠERNOV DAN

Katarina Kikić in mezzosopranistka Mateja Skelo. Za klavirsko spremljavo je poskrbela Maja Arandelović. Po dvorani so je razlegala glasba Vivaldija, Puccinija, Bizeta, Dvoraka in še mnogih drugih skladateljev, z visokimi ubranimi glasovi pa sta nastopajoči zagotovo očarali vse obiskovalce.

Dina Maksumić, glavna in odgovorna urednica almanaha Zora Cankarjeva, je predstavila časopis, katerega korenine segajo daleč nazaj v preteklost. Na njegovih straneh se vrstijo dogodki, ki so zaznamovali preteklo leto, tako da ta številka nosi letnico 2009.

Naslovnico je prispevala slovenska umetnica Petra Varl, ki je nekaj časa živela v Sarajevu, kjer je s svojimi študenti ustvarjala na tukajšnji likovni akademiji. Tako je na letošnji naslovnici upodobljena miss Sarajeva. Zdi se, da se oranžna podlaga izvrstno ujema z motivom in je s tem celotna podoba naslovnice mladostno naravnana.

Slovenci v Sarajevu že tradicionalno obeležujemo Prešernov dan, slovenski kulturni praznik. Slovensko kulturno društvo Cankar je 9. februarja v Bošnjaškem inštitutu pripravilo koncert klasične glasbe, ki sta ga odlično izvedli sopranistka

ZORA Cankarjeva

ALMANAH SKD CANKAR Letnik XV, leto 2009.

DOPOLNILNI POUK IN TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA IN KULTURE V LETU 2010

»Kdor svoj materni jezik zavrže ter ga pozabi in zapusti, je zmedenemu pijancu podoben, ki zlato v prah potepta in ne ve, koliko škodo si dela. Materin jezik je najdražja dota, ki smo jo od svojih starih zadobili; skrbno smo ga dolžni ohraniti, olepšati in svojim mlajšim zapustiti.«

Anton Martin Slomšek

Spoštovani bralci – vsi vi, ki boste vzeli to številko Zore Cankarjeve v roke in jo prebrali z zanimanjem in predvsem z dobro voljo in prišli do teh strani, kjer govorimo o dopolnilnem pouku – ustavite se za trenutek in si vzemite v premislek tale uvodni stavek velikana slovenskega naroda – Antona Martina Slomška!

Ali je res treba še kaj dodati tem zgodovinskim besedam? Morda le še te, tudi Slomškove.

»Oj ljubi, lep ino pošten, slovenski materin jezik! z katerim sim prvič svojo ljubeznivo mamo ino dobrega ateja klical, v katerim so me moja mati učili Boga spoznati, v katerim sim pervobart svojiga Stvarnika častil; - tebe hočem kakor nar drajši spomin svojih rajnih starejšev hvaležno spoštovati ino ohraniti, za tvojo čast ino lepoto po pameti kolikor premorem, skerbeti; v slovenjim jeziki do svoje poslednje ure Boga nar rajši hvaliti; v slovenjim jeziki moje ljube brate in sestre, Slovence nar rajši vučiti, ino želim, kakor hvaležen sin moje ljube mater, de kakor je moja prva beseda slovenja bila, naj tudi moja poslednja beseda slovenja bo.«

Zatorej, ne zavržite in ne pozabite slovenske besede, kajti z besedami je tlakovana pot do znanja, z besedami prenašamo spomine in izročila, tako lastne, kakor naroda, kateremu pripadamo. Prenašajte ljubezen do maternega jezika na mlade, predvsem na otroke, kajti „materin jezik je najdražja dota ...“, ki bi jo naj vi, kakor so jo vaši starši predali vam, dali svojemu otroku, vnuku ... Podaj naprej!

Dovolite mi zdaj, da vas seznanim s potekom in dejavnostmi pouka slovenskega jezika. Kot že najbrž veste, pouk poteka pod pokroviteljstvom in strokovnim vodstvom Ministrstva za šolstvo Republike Slovenije, Visokega zavoda za šolstvo Republike Slovenije in Urada za Slovence po svetu in v zamejstvu Republike Slovenije.

Pouk obiskujejo tako odrasli kot otroci.

Odrasli tečajniki

Šol. leto 2009/10

Od 13 odraslih, ki so tečaj redno obiskovali, jih je sedem opravilo zaključni izpit za šol. leto 2009/10. Tečajniki so bili razdeljeni v dve skupini – začetniki in nadaljevalci. Pouk je potekal ob četrtkih od 17.00 do 20.15. Tečajniki, ki so dobili spričevala, so bili zelo uspešni, kar se je pokazalo v odlično rešenih kontrolnih nalogah. Trije tečajniki so prejeli še posebno pohvalo: Gordan Kranjčič, ki je sodeloval kot glasbenik, Igor Zergol, ki je sodeloval pri izdelovanju scenografije za prireditve, ter Javorka Rejc, ki je kot starejša tečajnica prejela pohvalo za zelo spodbudno sodelovanje pri pouku.

Pouk je trajal od 10. septembra 2009 do 24. junija 2010.

Tečajniki , ki so opravili zaključni izpit in pridobili spričevala:

Suad Dautbašić, Maja Hodžić, Gordan Kranjčič, Javorka Rejc, Jasmina Sabrihafizović, Elma Vrebac in Igor Zergol.

Šol. leto 2010/11

V začetku septembra 2010 se je zbrala že znana skupina. Lanski začetniki bodo zdaj obiskovali pouk kot nadaljevalci. Pridružili so

se jim trije novi učenci, ki imajo določeno predznanje slovenskega jezika in se bodo, ob pomoči kolegov, kakor ob moji dodatni pomoči, udeležili dela v skupini nadaljevalcev. Letos na tečaj nismo vabili odraslih začetnikov iz preprostega razloga, ker je učilnica premajhna, da bi sprejela vse zainteresirane, fond učnih ur pa ni zadosten, da bi se lahko delo organiziralo v dveh skupinah.

Tečaj obiskuje 11 tečajnikov: Suad Dautbašić, Violeta Glumac, Maja Hodžić, Gordan Kranjčič, Tijana Muhić, Javorka Rejc, Jasmina Sabrihafizović, Mirza Skalonja, Samir Subaić, Azra Trako in Elma Vrebac.

Otroci

Šol. leto 2009/10

V šolskem letu 2009/10 je dopolnilni pouk obiskovalo 15 otrok. Enajst otrok je redno obiskovalo pouk, štirje pa občasno. Ena izmed njih je bila Zala Furlan, ki je pouk obiskovala v času, ko sta njena starša delala v BiH, in se udeležila tekmovanja za Cankarjevo priznanje. Bila je zelo uspešna, saj se je v nadaljnjem tekmovanju v Sloveniji uvrstila zelo visoko.

Otroci so bili razdeljeni v dve skupini. Končni preizkus znanja je opravilo 11 učencev. Dosegli so zelo dobre rezultate, nekateri celo izredne.

Pouk je potekal ob sobotah od 9.00 do 12.30.

Zaključil se je 26. junija 2010 s svečano podelitvijo spričeval.

Otroci, ki so opravili zaključni izpit in pridobili spričevala:

Dino Čenanović, Tarik Čenanović, Martina Larma, Alma Maksumić, Adrian Memaj, Ivan Milošević, Maj Perko, Matic Stare, Mateo Stojanović, Vedran Šunjić in Bakir Trako.

Martina Milošević je prejela posebno pohvalo za večletno sodelovanje in velik prispevek na glasbenem področju, kakor tudi **Ivan Milošević**.

Pohvale sta prejela tudi dva novince, **Adrian Memaj in Mateo Stojanović**, ki sta se izredno hitro prilagodila in dosegla lepe rezultate.

Bakir Trako pa se je udeležil Tekmovanja za bralno značko ter prejel pohvalo za prebrane knjige, kar je prvo priznanje Bralne značke pri nas in verjamemo, da bo v prihodnje tudi spodbuda drugim.

Tokrat sta pohvali prejeli tudi dve mami za srčno pomoč pri izvajanju pouka, posebej pri dejavnostih. To sta **Dina Maksumić in Gordana Šunjić**.

Zastavljeni program smo v celoti izpeljali. Lahko se pohvalimo, da smo tudi nenačrtovane dejavnosti med letom prav tako z veseljem in dobro izvedli.

Šol. leto 2010/11

S poukom v šol. letu 2010/11 smo pričeli 11. septembra z informativnim sestankom, katerega so se udeležili tako starši kot otroci.

Že ustaljeni skupini otrok, ki že leta obiskujejo pouk, so se tokrat pridružili še trije novi,

in sicer **Ana Bošnjak, Til Čmančanin**, ki se je k pouku vrnil po večletni pavzi (ta čas je obiskoval glasbeno šolo), in **Uma Zaimović**.

Letos torej pouk obiskuje 14 otrok: **Ana Bošnjak, brata Čenanović, Til Čmančanin, Martina Larma, Alma Maksumić, Adrian Memaj, Ivan Milošević, Jan Presker, Matic Stare, Mateo Stojanović, Vedran Šunjić, Bakir Trako in Uma Zaimović**.

Dejavnosti pri pouku v letu 2010

Kar se tiče dejavnosti, je bilo v preteklem šolskem letu znova zelo pestro. Za vsako načrtovano dejavnost so bila izdelana vabila in zgibanke, ki jih zaradi formata ne morem priložiti.

30. 1. Civitas

Štejemo si v čast in zadovoljstvo, da smo bili povabljeni na enkratno manifestacijo Civitas-a Bosne in Hercegovine. Civitas je nevladna organizacija, ustanovljena leta 1996 na predlog Centra za izobraževanje odraslih, Sveta Evrope in Agencije za informiranje ZDA. Pripravili smo dva panoja, na katerih smo predstavili dva velika slovenske besede – Franceta Prešerna in Primoža Trubarja. Vse smo popestrili s fotografijami naših otrok. Drugi del, ki je predstavljal majhne in velike značilnosti Slovenije, so bili eksponati – spominki iz Slovenije – od štajerske majolke do soli iz Piranskih solin, brinovca iz Pleterij ipd. Postregli smo tudi s slovenskimi sladicami. Vse pa smo pospremili z video predstavitvijo – ljudska glasba in kraji Slovenije, ki smo jo predvajali na prenosnem računalniku. Naša stojnica je bila dokaj obiskana. Vsem zainteresiranim smo predstavili vsebino naše majhne razstave. Dogodek je posnelo več televizijskih hiš; naša stojnica je bila prikazana večkrat. Otroci so preživeli izredno lep dan. Navezali smo stike z drugimi udeleženci in pričakujemo, da se bo to sodelovanje nadaljevalo tudi v prihodnosti.

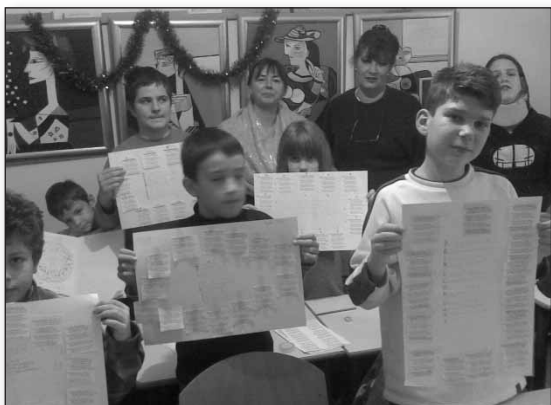
Gostili smo g. Jesiha in g. Selana iz Urada za Slovence po svetu in v zamejstvu. Nagovorila sta otroke, jih pohvalila ter obljubila podporo pri določenih dejavnostih, mi pa smo jima povrnili s programom – pisno nalogo: “Kaj mi pomeni Slovenija?”

Pustovanje

Eden izmed najbolj priljubljenih praznikov pa je seveda pustovanje, katerega smo se 13. februarja udeležili vsi: otroci, starši, tečajniki in člani SKD Cankar. Od otrok vedno zahtevamo, da sami naredijo maske iz reči, ki jih imajo na voljo, in da pustijo domišljiji prosto pot. Svojo masko morajo nato tudi predstaviti z besedami, z igro, s pantomimo ipd. Tudi tokrat so upoštevali ta pravila. Podelili smo plakete za maske, za domišljijo, originalnost, najboljši nastop itn.

Dan kulture (zaradi prenatrpanega urnika smo ga združili z Dnevom odprtih vrat)

Dan kulture, razen udeležbe na manifestacijah, smo obeležili z delavnico, ki smo jo poimenovali "Sonetni venec – kaj je to?" Čeprav so otroci (isti program je bil tudi s tečajniki!!) že nekajkrat brali Sonetni venec in jim je Prešeren dokaj znan, je bilo tokrat posebej zanimivo. Gostovala je ga. Ernesta Furlan. Otrokom sva razdelili gradivo – besedilo pesmi. Otroci so morali razrezati kitice in potem slediti vezi – zadnji verz kitice kot prvi naslednje in tako znova zložiti pesem, in sicer ravno v obliki

venčka. Zadnji, 15. sonet, Magistrale, so dali v sredino in zaznamovali akrostih. Obenem smo večjo različico delali na tabli. Najlepše narejen sonetni venec je bil nagrajen.

Projekt za Dušana, Slovenca

Zelo smo ponosni na tale projekt, ki je bil izpeljan predvsem s srcem.

Vzpostavili smo "on line" zvezo z g. Dušanom Čižmanom, Slovencem, ki že desetletja živi v Kanadi. Povod so bile tudi olimpijske igre v Vancouverju, nastop slovenske tekmovalke Petre Majdič in Terry Fox priznanje, ki ga je pridobila za pogumno tekmovanje. Združili smo torej teme tujina, domotožje, šport, prizadevanje, pogum, vztrajnost. Komunikacija je potekala kar nekaj časa. Za našega novega prijatelja smo izdelali likovne prispevke na temo Slovenija – Kanada – olimpijske igre, vse to posneli (fotografije, klipi) in mu jih poslali po elektronski pošti. Na naše veliko presenečenje in radost se je g. Čižman aprila meseca prikazal v Sarajevu in bil naš gost pri pouku. Prinesel je spominska darila otrokom, govoril o izseljenstvu (v slovenščini, ki je bila zelo zanimiva otrokom, ker je bila dokaj arhaična in pomešana z angleščino), govoril o Petri Majdič in razložil, kdo je bil Terry Fox, čigar ime nosi nagrada, ki jo je prejela Petra. In še marsikaj. Ker je gospod tudi profesionalni fotograf in so njegove priljubljene teme živali ter narava, nam je pokazal svoje albume. Otroci so se ob tem naučili poimenovati določene vrste rastlin in živali v slovenščini.

Z g. Čižmanom še vedno ohranjamo stike in upamo, da jih bomo še dolgo.

Pišemo Dušanu, Slovencu v Kanadi ...

... in Dušan pri nas.

Ob dnevu žena

Že tradicionalno se ob dnevu žena pogovorimo o izvoru, pomenu tega praznika. Otroci sami izdelajo šopke ter priložnostne voščilnice s poljubnim besedilom, ki ga po pouku izročijo

mamicam, babicam ...

Tokrat smo pripravili zelo lep program – literarno-glasbeni večer, na katerega smo povabili vse članice SKD Cankar. Program je bil izveden v dveh delih:

I. del: SODOBNA SLOVENSKA POEZIJA

Vanja Strle: Matere, Luč (iz zbirke Ko sem bila drevo),
 Feri Lainšček: Dvojina, Ladjice želja, Ne bodi kot drugi (iz zbirke Ne bodi kot drugi),
 Miha Remec: Kadar greš, Poljub (iz zbirke Otožne rože),
 Manja Žugman Širnik: Draga mati, Ljubezen (iz še neobjavljene zbirke Izsevanja).

II. del: KLASIČNA SLOVENSKA POEZIJA IN PROZA

Otroci pojejo Mamica je kakor zarja.

Ivan Cankar: Skodelica kave (odlomek iz zbirke Črtice),
 France Prešeren: Nezakonska mati (iz zbirke Poezije),
 Simon Gregorčič: Kako srčno sva se ljubila (iz zbirke Poezije 3),
 Ivan Minatti: Nekoga moraš imeti rad (iz istoimenske zbirke),
 Oton Župančič: Bolne rože (iz zbirke Izbrane pesmi),
 Dušan Velkaverh: Med iskrenimi ljudmi (besedilo za glasbo).

Glasbeni prispevek – venček slovenskih pesmi in za konec pesem Mamica je kakor zarja.

Projekt “Spoznajmo Slovenijo” – izobraževalna ekskurzija v Slovenijo

V začetku meseca maja smo v sodelovanju z Ministrstvom za šolstvo in šport Republike Slovenije in Uradom za Slovence v zamejstvu in po svetu izpeljali izobraževalno ekskurzijo

Odhod na pot

Osnovna šola Ledina Ljubljana

Sprejem na Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu

Alma recitira Vrbo v pesnikovi rojstni hiši

Mestna hiša Šempeter-Vrtojba, sprejem pri županu

Prava slovenska večerja Ljubljana-gobova juha v kruheku

Planinček

**Glasilo otrok dopolnilnega
pouka slovenskega jezika in
kulture pri SDK Cankar, Sarajevo**

Bohinj, edukativna ekskurzija, leto 2010

**Glasilo otrok dopolnilnega pouka
slovenskega jezika in kulture pri SDK
Cankar, Sarajevo**

PLANINČEK

**Številka 1 (in edina, toda - kar bogata)
za leto 2010**

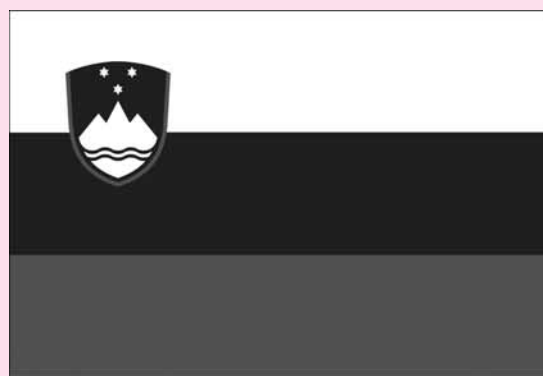
Prva številka je izšla 18. 3. 1995

**Izdaja: SKD Cankar,
Dopolnilni pouk slovenskega jezika in
kulture**

Urednik: Matic Stare

**Pomoč pri prevodu, urejanju in obliko-
vanju, fotografije: Melita Osmanagić,
učiteljica**

**Naslovnica: Matic Stare, Tarik Čenanović
Tisk: RIMIGRAF, Sarajevo**

Vsebina:

Uvodna beseda urednika:.....	3
Uvodna beseda učiteljice:.....	3
Predstavimo se:	4
Vtisi iz Slovenije - Poletna šola in edukativna ekskurzija	9
Vesele strani:.....	11
Likovni prispevki:.....	14
Fotogalerija.....	16

UVODNA BESEDA GLAVNEGA IN ODGOVORNEGA UREDNIKA

”Kaj je to zdaj?”, se zagotovo sprašujete. Po tolikih letih se znova oglašaja Planinček in sicer kot feljton Zore Cankarjeve, almanaha SKD Cankar, Sarajevo.

Ni nas bilo nekaj časa, ker je struktura udeležencev dopolnilnega pouka bila takšna, da ni bilo otrok ustrezne starostne ravni, ki bile kos tej nalogi.

No, evo je prispela nova generacija najstnikov, ki se letos loteva z veseljem urejanja, nanovo oživljenega Planinčka. Upamo, da bo dovolj dobro, da pritegne vašo pozornost in zanimanje.

Torej, ni napačno, zdaj sem jaz glavni urednik: Matic Stare! No, menim, da sem si, po osmih letih “urjenja pri pouku”, to čast tudi prislužil.

Mislím da bo to dovolj. Uvodne besede bo zdaj konec. Če bi nadaljeval z nakladnjem, bi bil zagotovo preveč tečen.

Do naslednjega branja vas pozdravlja Matic!!!

UVODNA BESEDA UČITELJICE

Spoštovani bralci,
po dolgem času je pred vami znova otroško glasilo otrok, ki obiskujejo dopolnilni pouk slovenskega jezika in kulture. Naš novi urednik, Stare Matic, je že razložil zakaj se dolgo nismo oglašali. Menim pa, da je izredno lepa priložnost, da se lahko oglasimo v okvirju Zore Cankarjeve, kjer bodo otroci dali, po svojih močeh in željah, svoj lastni prispevek. To so še otroci, najstarejši med njimi je šele 15 let star, zato ne bodite strogi do njihovega truda.

Ker bo pregled dejavnosti dopolnilnega pouka zajet v sami Zori Cankarjevi, jaz bi vas tukaj samo vse skupaj lepo pozdravila in povedala, da je preteklo šolsko leto bilo izjemno aktivno, da so otroci ogromno delali in se učili in da naše Društvo ima v svojih vrstah izredne mlade ljudi.

Preden končam, bi povabila vse starše in stare starše, naj spodbudijo svoje otroke, da vzljubijo slovensko besedo in slovensko kulturno izročilo, kajti to je osnovna vez, ki ohranja spoštovanje do naših prednikov, do nas samih, naše lastne osebnosti in zagotavlja naš razvoj v svetu, kjer je osvajanje različnih kulturnih izročil, kaj šele lastne, postal del vsakdanjega sloga življenja.

V Sarajevu, decembra 2010

Vas vse skupaj toplo pozdravljam

Melita Osmanagić

Predstavimo se

Bošnjak Ana

Naj se predstavim. Jaz sem Ana Bošnjak in sem nova pri pouku, toda mi je zelo všeč in vem, da bom redno hodila na pouk. Kaj naj rečem o sebi..? Sem stara 14 let, rada pojem, rišem, me veseli dobra ocena v šoli, če slavimo kaj in če se kaj lepega dogaja..

Sem žalostna, ko se spomnim babice in dedka, ki ju, na žalost, več ni z nami. Žalostna sem tudi, če dobim slabo oceno v šoli in ko je mi, včasih, težko razumeti starše. Ne maram preprirov, spopadov, nesporazumov..

Larma Martina

Jaz se imenujem Martina Larma. Imam 10 let. Hodim v peti razred osnovne šole

Isak Samokovlija. Sem odlična učenka. Pri pouku slovenskega jezika sem že celih pet let. Hodim na dopolnilni pouk slovenskega jezika zato, ker imam rada slovenski jezik in kulturno izročilo slovenske dežele in, seveda zato, ker sem po poreklu Slovenka, moj dedek je Slovenec. Rada berem, rišem, plešem in gledam televizijo. Rada se igram z drugimi otroci.

Maksumić Alma

Moje ime je Alma Maksumić in že sedem let obiskujem dopolnilni pouk slovenskega jezika in kulture pri SKD Cankar. V Cankar hodim h pouku enkrat na teden, ob sobotah. Včasih tudi med tednom. Pri pouku nam je lepo. Slovenski jezik nas poučuje učiteljica Melita. Slovenskega jezika se ne učimo samo v učilnici, ampak tudi na delavnicah, izletih in na gledaliških predstavah. Najrajši imamo, ko nastopamo na prireditvah. To so pustovanje, Miklavževanje in Jurjevanje.

Imam veliko prijateljev in dve prijateljici: Martino in Ano. Nabolj zabavna sta Bakir in Dino.

Memaj Adrian

Jaz sem Adrian. Star sem 14 let. Živim v Sarajevu. Rojen sem v Italiji. Grem v osmi razred osnovne šole. Moji konjički so igranje nogometa, košarke in tenisa. Moja najlubša barva je bela. Najljubše poletno doba mi je poletje. Rad plavam in kolesarim. In zelo rad rišem, mnogi pravijo, da celo lepo rišem in dab o iz mene nastal velik likovni umetnik. Morda sem podedoval ta talent po svoji babici, ona tudi zelo lepo riše. No, bomo videli kaj bo prihodnost prinesla..Sem tih in potrpežljiv, se mi nikamor ne mudi..vs vse lepo pozdravljam.

Milošević Ivan

Moje ime je Ivan Milošević. Rojen sem v Sarajevu, od očeta Davorja in mamice Sonje. Naslednjega meseca bom imel 12 let.

Grem v osnovno šolo v Katoliškem šolskem Centru v Sarajevu. Rad igram tamburico, pa igram v tamburaškem orkestru na šoli. Igram violino že tretje leto, v glazbeni šoli Mladen Pozaić, v Sarajevu.

Aktivnostim nikdar konca, hodim na dopolnilni pouk slovenskega jezika in kulture v SKD Cankar. Tu radi pojem, recitiram, nekdar celo igram. Posebej je drugim všeč, ko pojem solo pesem o Kekcu, ki jo je posnel tudi Radio Slovenija.

V prostem času rad gledam risanke na kabelski televiziji. Igranja nikdar dovolj, pogosto se igram na računalniku in z igračami «STAR WARS».

Vsega tega ne bi uspel, če bi ne bil dober in reden učenec.

Milošević Martina

No, bom jaz, učiteljica, napisala nekaj besed o naši Martini. Naša Martina je odrasla, je postala študentka psihologije in ne obiskuje več pouka. No, obiskovala ga je krepkih 12 ali 13 let, ji treba čestitati in podariti medaljo za vztrajnost in vzdržnost.. ! In jo pogrešamo!

Naša Martina ni bila samo pridna učenka, je z svojimi talenti in pristoječim delom bila opornica vseh naših prireditev, posebej, ko se gre za glasbene nastope. Menim, da vsi dobro vemo, kako lepo in mило poje naša Martina.

Zaželimo ji veliko sreče in uspeha v nadaljnjem šolanju in življenju na sploh. Njo pa prosimo, da nas ne pozabi in da nas ohrani v lepem spominu.

Srečno, naša lepa in dobra Martina!

Stare Matic

Moje ime je Matic Stare , star sem 15 let. Hodim v srednjo elektrotehnično šolo v Sarajevu. Rojen sem 16.04.1995 leta.

Aktivnostim nikoli konca, hodim na dopolnilni pouk slovenskega jezika in kulture pri SKD Cankar. V prostem času se rad igram na računalniku , delam slike v photo-shop-u in marsikar drugega. Vse to ne bi uspel, če ne bi bil dober in reden učenec.(

). Imam mlajšega brata. Ime mu je Vedran, ima 7 let in tudi prihaja na DPSJ SKD Cankar. Rad se igram nogometa z bratom. Se veliko ukvarjam s športom, trenutno mi je najbolj všeč plavanje.

Stojanović Mateo

Jaz sem Mateo. Star sem 13 let. Hodim v osnovno šolo, v 8. razred. Sem odličen učenec. Vse me zanima, sem zelo radoveden. Rad grem v šolo, razen, ko so kontrolke. Hodim tudi na dopolnini pouk slovenskega jezika, zdaj bo leto. Pouk slovenskega jezika imam rad, je vedno zanimivo in so sošolci prijazni. Imam rad tudi šport (nogomet in košarko), potovanja in se rad družim s sovrstniki. Rad jem pizzo in testenino, ne maram pa jajčevcev. Eto, skratka-to sem jaz. Naj rajši drugi kaj povedo o meni.

Šunjić Vedran

Ime mi je Vedran Šunjić. Grem v osnovno šolo „Malta,, v Sarajevu, II razred. Rad se učim v redni šoli. Star sem 7 let. Rad se igram na računalniku in PSP-u. Hodim na dopolnilni pouk slovenskega jezika. Rad imam svojo učiteljico Melito... in se lepo imam na pouku. Imam starejšega brata Matica, on mi je edini brat in ga imam zelo rad. Jaz se ukvarjam z plavanjem, tako, kot moj brat. No, jaz sem še začetnik v plavanju. Rad se igram nogometa z bratom v hiši. Mama pa tega nima ravno rada..hehehe

Trako Bakir

Jaz sem Bakir. Pišem se Trako. Imam 10 let. Grem v osnovno šolo 'Kulin Ban' v Visokem. Visoko je mesto v Bosni in Hercegovini. Zadnje čase je znano po piramidah. Visoko sem se preselil prejšnje leto, prej sem živel v Sarajevu. Vseeno, rad grem na dopolnilni pouk slovenskega jezika v Sarajevu. Tudi grem v glazbeno šolo Avdo Smajlović v Visokem. V prostem času pojem in se peljem z kolesom in z kotalkami. Imam rad Slovenijo. V Sloveniji imam veliko sorodnikov.

Vtisi iz Slovenije-Poletna šola in ekskurzija 2010

Meni je bilo najljepše, ko sem 2009 leta bila na Poletni šoli v Sloveniji.

Posebej sem bila vesela, ko smo šli v šolo jezdenja. V tem sem uživala, zato ker imam konje zelo rada. Imam rada vse živali. Res sem bila ponosna nase, ker sem dobro jahala in da nisem padla dol s konja. Bilo mi je tudi lepo, ko smo bili na splavu na reki Krki.

Martina L.

Ekskurzija

Naša učiteljica slovenščine nam je rekla, da gremo na ekskurzijo v Slovenijo. Za štiri dni. Jaz sem bila malo proti, ker bi morala manjkati pri pouku, ampak je mama bila odločna. Sploh mi ni dovolila, da rečem ne. Obiskali smo Novo Mesto, Ljubljano, Vrbo na Gorenjskem, Bohinj, Bled, Novo Gorico in Kobarid. Lepo smo potovali in prispeli v Novo Mesto. Vesela sem bila ko sem videla teto Branko, ki nas je zelo lepo sprejela.

Ko smo bili v Ljubljani, smo obiskali osnovno šolo Ledina in se pogovarjali z vrstniki.

Najbolj zanimljivo je bilo ko smo bili na Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu. Ko je bil državni sekretar pri nas v Sarajevu,

nam je obljubil sladoled, ko pridemo v Ljubljano. Mi smo ga držali za besedo in lepo nas je pogostil. Mi smo jim v zahvalo prinesli darilo in recitali in peli pesmi. Bili smo tudi pri županu Ljubljane.

Najlepše je bilo lepo v Vrbi na Gorenjskem. Jaz imam zelo rada Franceta Prešerna, o njem sem gledala serijo, naredila portret, bila na njegovem spomeniku v Ljubljani in gledala v Julijino okno. Takrat

sem ga v mislih gledala, kako namerno hodi po tej poti v službo, samo da bi bil blizu svoje Julije. Da bi hodil mimo njene hiše. Samo v Vrbi nisem bila nikoli. Zelo sem bila srečna, ko je učiteljica rekla da bomo obiskali pesnikovo rojstno hišo. Gledala sem njegovo zibelko in videla njegovo mamo, kako ga v njej nežno ziba. Za spomin sem si kupila zvonček z njegovo sliko. Potem smo nadaljevali pot po Gorenjskem in Goriškem. Ta del Slovenije sem si ogledala s starši, ampak z učiteljico je bilo drugače. Bili smo tudi v Šempetru pri Novi Gorici in bili sprejeti pri županu.

Zadnja postaji sta bila Postojnska jama in Predjamski grad, potem smo nadaljevali pot v Sarajevo. Bilo je lepo, poučno in naporno. Najbolj nas je zabavljala Bakir, brez njega ta izlet ne bi bil tako zabaven. Prosili smo ga da bo tiho vsaj pet minut. Pa ni zdržal. On ni tiho niti ko spi. Ampak je zabaven. Za nas so lepo skrbele učiteljica Melita, teta Gordana in teta Cirila, samo voznik ni imel živcev za otroke. Star človek.

Veselim se ponovni ekskurziji v Slovenijo. Učiteljica pravi da gremo po poteh generala Maistra.

Poletna šola

Mama me je že lani hotela vpisati v poletno šolo slovenskega jezika, pa sem se bala kako bom zdržala brez staršev. Nisem bila za to in ni me preveč silila.

Potem mi je Martina rekla, da ji je bilo super v Poletni šoli, ampak še vedno nisem hotela iti. Res sem se bala, kako bom zdržala dva tedna brez staršev. Kaj bo, če se poškodujem ali zbolim. Ampak letos je bila mama odločna. V poletno šolo greš in pika. Vsem, ki me poznajo sem se tožila kako bo to grozno, tako, da sem se jim že smilila. Na koledarju sem označila datume in napisala: «Glupa poletna šola». Mama mi je kupila vse reči, ki jih bom potrebovala, jaz pa sem bila žalostna. «Kako bom zdržala brez staršev?», sem govorila.

Potem je prišel dan, ko smo šli v Ljubno ob Savinji. Bila sem žalostna in živčna. V Ljubno so prišli teta Ana, stric Andrej in Urh, da mi zaželjijo vse najboljše. Urh mi je prinesel darilo z Krete, prelepo zapestnico, teta Ana pa kamen in čokolado. Nič ni pomagalo.

Po dobrodošlici smo šli k našim gostiteljem. Bernarda je bila tako lepa ni prijazna, teta Anica tudi, tako da mi je bilo malo boljše. V sobi sem bila z dekletoma iz Tuzle, Dajano in Majo. Z nami bi morala biti tudi Martina, pa ni mogla priti. Bilo je še eno dekle iz Nemčije.

Popoldan smo imeli testiranje. Dobila sem učiteljico Petro Iršič. Zelo dobra in prijazna je bila. Od nje sem se veliko naučila.

Po štirih dneh so me prišli obiskati starši. Prinesli so nam sladkarije. Rekla sem jim, da naj pridejo na zaključno slovesnost in nič prej. Mama je bila zelo ponosna name.

Z nami je bila tudi Veronika iz Benetk. Bila je tako žalostna, da so njeni starši morali vsak dan prihajati na obisk. V poletni šoli mi je bilo zelo lepo. Spoznala sem veliko otrok

iz različnih držav in vse nas je združil slovenski jezik. Z dekletki iz Pariza smo se lahko pogovarjali samo po slovensko. Bili smo kot velika družina.

Obiskali smo okolico, kulturne znamenitosti in imeli različne delavnice in prireditve. Sploh nismo imeli prostega časa. Skoraj vsak dan pouk, potem kosilo, popoldan pa različne aktivnosti. Na obisku je bil tudi smučarski skakalec Primož Pikl in nam razlagal kako je začel skakati in kakšen je to občutek. Dobila sem njegov autogram za spomin.

Ravnatelj Rajko je najboljši ravnatelj. Vedno je bil z nami in nas veliko naučil. Njega se zelo rada spomnim.

Na koncu mi je bilo žal, da je konec poletne šole. Čas ki sem ga preživela v Ljubnem ob Savinji mi bo ostal v zelo lepem spominu im komaj čakam naslednje poletje in poletno šolo slovenščine.

Alma M.

Na ekskurziji v Sloveniji mi je bilo zelo lepo. Bil sem v Novem mestu, Ljubljani, Blejskem in Bohinjskem jezeru, Vrbi, Novi Gorici in Postojnski jami. Obiskovanje muzeja mi je bilo zelo lepo. Kupil sem veliko suvenirjev. Videl sem tudi reko Sočo, ki je bila zelo lepa in čudovite zelene barve. V Poletni šoli v Ljubnem ob Savinji mi je bilo zelo lepo. Tam sem bil petnajst dni, ki so mi hitro potekli. Všeč su mi bili smučarski skoki

in športne aktivnosti. Til, Dino, Mateo in jaz smo bili v isti hiši. V tej šoli sem učil nekaj novega, pa se tudi veliko igral.

Adrijan M.

Ko sem bil v Sloveniji, najbolj mi je bilo všeč ko sem bil v Volčjem Potoku. On se nahaja blizu Kamnika. Ko sem tja prišel, sem zagledal veliko vrtnic, cvetočih grmov in ne navadnih dreves. Bile so zelo lepe, ampak so mi dinosavri, ki so bili v naravni velikosti bili bolj všeč. Slikal sem se zraven njih. Jaz menim da je to najlepše mesto za počitek.

Ivan M.

Preteklega leta sem bil na edukativni ekskurziji v Sloveniji in na Poletni šoli. Prvič sem bil na edukativni ekskurziji. Videl sem mesta: Novo Mesto, Ljubljana, Vrba, Bled,

Bohinj, Kranjska Gora, Jesenice, Kobarij, Nova Gorica in Postojna. Bilo je super. Najboljše mi je bilo, ko nas je, podžupan občine Šempeter – Vrtojba, pričakal pri prihodu skupaj z enim fantom, ki je igral na harmoniko. Tako smo, ob glasbi na harmoniki, vkorakali v Mestno hišo.

Potem sem bil na Poletni šoli, v Ljubnem na Savinji. Spoznal sem Štajersko in Zgornjo Savinjsko dolino. Namestitev smo imeli v Okonini. Veseli trenutek je bil, ko je Dino pozabil brisačo, ko se hotel iti kopat. Adrian mu je to pripomnil in se je Dinomoral vrniti po brisačo. Vsi smo se smejali, upam da Dino tega ni zameril..Nismo mislili nič slabega..

Mateo S.

Imam zelo rad Slovenijo. V njej imam sorodnike in prijatelje ki večinoma živijo v Ljubljani. Jaz sem šel po celi Sloveniji. Bil

sem v najmanjšem mestu v Sloveniji. To mesto je Kostanjevica na Krki. Bil sem z Slovenskim kulturnim društvom Cankar v Novem Mestu, v Ljubljani, Vrbi na Gorenjskem, Bledu, Bohinju, Novi Gorici. Z mojim najboljšim sorodnikom Nejcom sem bil na Viteških igrah v Predjamskem gradu. Bilo mi je lepo tudi v Postojnski jami. Dobro poznam še mesto Logatec zato ker v njemu živi moja teta in bratrance Dino in Katarina.

Bakir T.

Vesele strani

Šale

'Gdaj bom dobil naročeno polovico piščanca?'
se jezi gost, ki čaka že debelo uro.
'Tako ko bo kdo naročil drugo polovico!
Kje ste pa videli,
da bi zaklali le polovico piščanca?'
ga miri natakark.

'Kaj naj naredim?
Na zaslonu piše,
naj dam noter tretji disk!' kliče Marko.
'Torej, daj notri tretji disk,' reče Janko,
'kaj je to takšen problem!?'
Seveda je. Noter gresta samo dva
pa še to komaj!

Polž in želva se zaletita in pokličejo policijo.
'Mi lahko razložite, kako se je zgodilo,'
se obrne policaj k želvi.
'Zgodilo se je tako hitro,
da še sama ne vem, kako,
'pretreseno hiti razlagat želva.

Zakaj je tako mrzlo v Sloveniji po zimi?
Morda je nekdo vključil airconditioner!

Uganke

Za obleke sem skladišče,
tu jih v meni vsak poišče;
narejena iz lesa
v tvoji sobi sem doma.

Na štirih nogah stoji,
ponoči pa tebe
v naročju drži.

Po orehu skače,
bel predpasnik, rjave hlače.
Med vejevjem škrtaj, žaga
neprestano šviga švaga.
Jedrca je vsa pobrala,
tla z lupinami nastlala.

Prispevek: Bakir Trako

Šala

Desetletni Janezek pride v gostilno in naroči viski.
"Viski pa ni za otroke!" mu reče natakark. "Tebi lahko dam le mleko ali pa sadni sok!"
Poldek je pričel jokati, natakark pa ga vpraša:
"In zakaj zdaj tak jok?"
"Doma so rekli, da bom dobil mačka, če bom pil viski!", je odgovoril Janezek.

Prispevek: Larma Martina

Biseri s pouka..

- Da bi pripravili to jed, prvo moramo na drobno sesekljati eno veliko čebelo--!

- V mojem sanjskem stanovanju bi naj bila spalnica, dnevna soba, kuhinja in predvsem veliko kopališče..!

- Tako sem se prestaršil, da mi je srce hitro in močno trkalo..!

- Pri nas doma ima vsak svojo sobo. Samo ata ne, on mora spat pri mami.

- Ne vem, koliko let imam. To se stalno spreminja.

- Ata je odrastel na vasi. On je videl živo kravo.

- Zelo sem se ustrašil, ko je zbolela mama. Mislil sem, da nam bo zdaj kuhal ata.

- Živalski vrt je super. Tam lahko vidimo tudi živali, ki jih sploh ni.

Prispevek: učiteljica Melita

OTROŠKE MODROSTI-NEKATERE PA RES SO, ČEPRAV SO NA PRVI POGLLED VIDETI SAMO SMEŠNE - Originali iz šolskih arhivov

Tale priloga je za tiste, ki ne poznajo slovenskega jezika, ali ga ne obvladajo dobro.

Med njimi so tudi nekateri starši in sorodniki naših učencev. Torej, naj se zabavijo, pa tudi nekaj naučijo o otroškem načinu razmišljanja.

* Klinci idu u školu iz dva razloga: da bi naučili sjediti mirno i gledati na sat.

* Učiteljice idu u školu da bi se mogle smijati ovim glupostima:

* Poezija je kad svaki red počinje velikim slovom.

* Sir Thomas More je napisao 'Etiopiju'.

* Julije Cezar je poznat po svom telegramu: 'Veni, vidi, viči.'

* Na Marsu ima života. Ali, to je samo hipotenuza.

* Grčki novac se zove drakula.

* Izraelci su napravili zlatno tele, jer nisu imali dovoljno zlata da naprave kravu.

* Stanovnik Atene se zove Ateist.

* Stradivarijus je izmišljena predhistorijska zivotinja.

* Francuska nacionalna himna je Majoneza.

* Rijeka Rajna teče vodoravno od Basela, a onda okomito...

* Statistika je točan zbroj netočnih podataka.

!!!

* Livingstone je nazvao Viktorijine slapove po Elizabeti.

* Švicarske krave koriste se pretežno za pravljenje čokolade.

* Stanovnici Španjolske zovu se španijeli.

* Hindusi su rodом iz Indije. Oni nose turbine na glavi.

* Stanovnici Krete zovu se Kreteni.

* Harlem je mjesto gdje Turci drže sve svoje žene.

* Stanovnici Sardinije zovu se Sardine.

* Planine između Francuske i Španjolske zovu se Piramide.

* Geografska dužina i širina vrlo su korisne. Pretpostavimo da se čovjek utapa. *Dovoljno je da vikne na kojoj je sirini i dužini i mi ga možemo naći.

* Kut je isto što i trokut, samo bez jedne strane.

* Mnogokutnik je četverokut s mnogo strana.

* Mnogo atoma zajedno zovu se monokli.

* Kosa ploha je ploha koja se naginje i ako je pokus uspio, rezultat je neminovan.

* Konjska snaga je udaljenost na koju deset konja može prenijeti pola litre vode za jedan sat.

* James Watt je izumio parni valjak.

* Einstein je poznati njemački graditelj glasovira.

* Razlika između zraka i vode je u tome sto zrak može postati vlažniji, a voda ne.

* Da bi bila dobra medicinska sestra, ona mora biti potpuno sterilna.

* Koža je ono sto nas drži skupa i bez nje bismo se raspali.

* Neke su krave jako opasne, osobito bik.

* Zmije imaju dva spola, otrovni i neotrovni.

* Sva su stvorenja nesavršene životinje. Samo je čovjek savršena životinja.

* Liječnici kažu da su smrtonosne bolesti najgorе.

* Kad se moj mlađi brat rodio, morali su ga staviti u akumulator.

* Krave ne smiju brzo da trče, da ne bi prosule mlijeko.

* Breskva je kao jabuka sa tepihom.

* Proljeće je prvo godišnje doba. U proljeće kokoši nose jaja, a seljaci krompir.

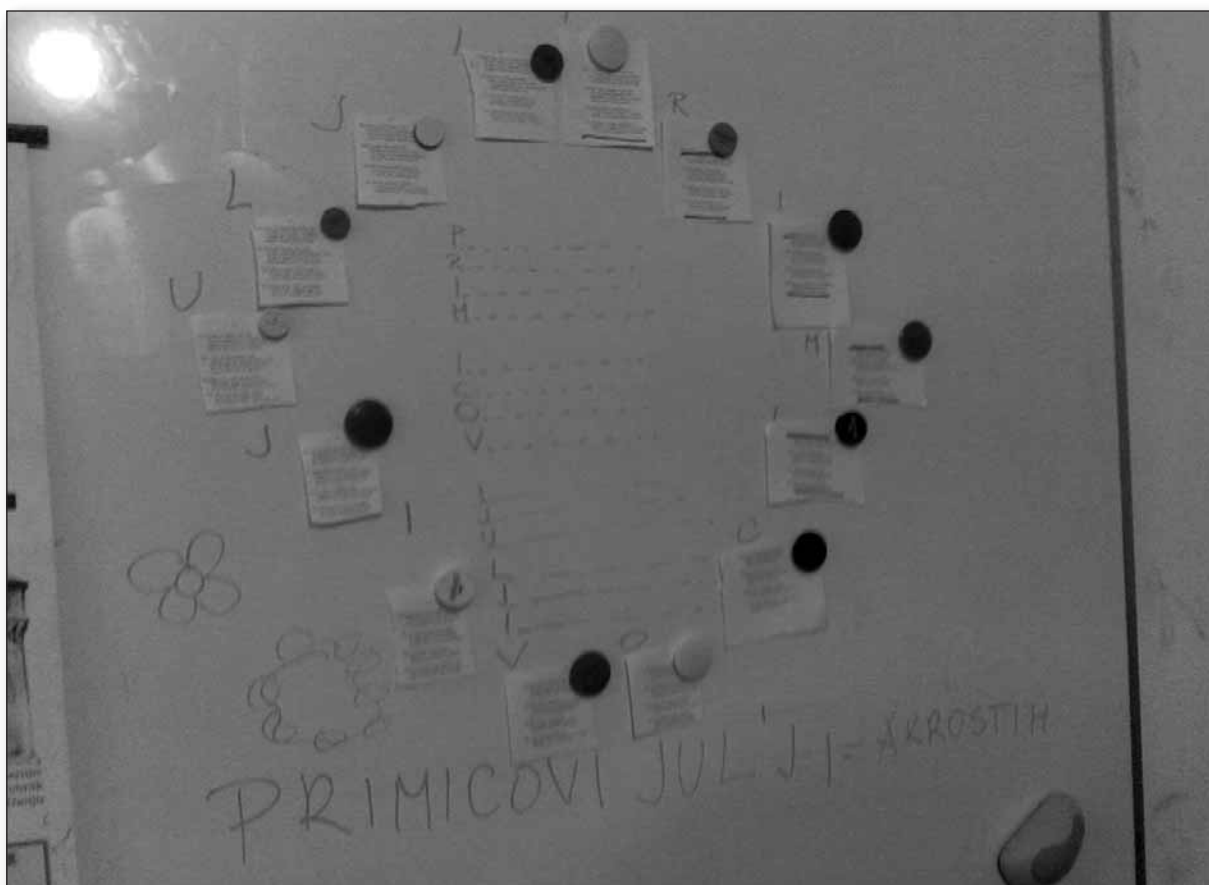
* Psi obično vole vodu. Neki čak toliko, da u njoj i žive. To su morski psi

In najbolje za konec:

- **Plin koji izlazi je vrlo opasan za ljudska bića, pa sljedeći pokus smije izvesti samo UČITELJICA!**

Likovni prispevki

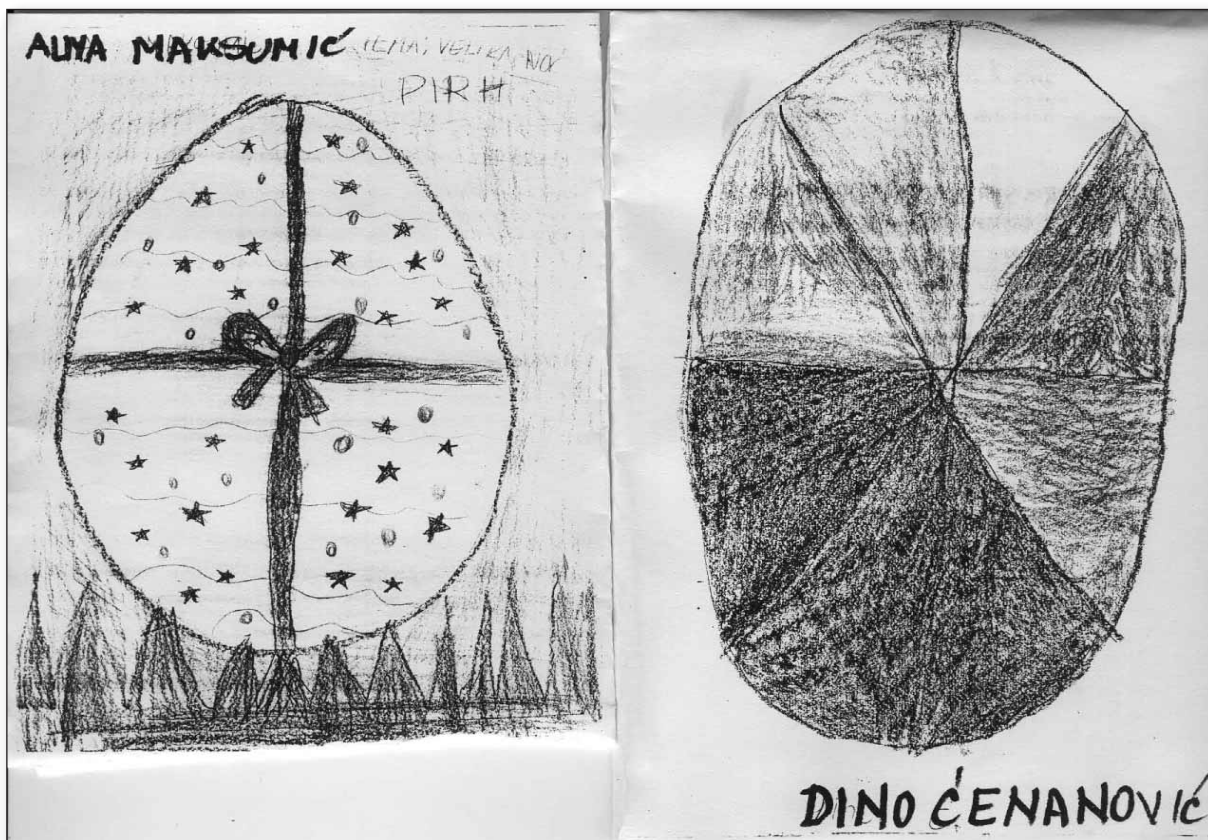
Prešeren-Sonetni venec

Jesenska delavnica

Jan Presker: Pravljica o carju Saltanu, risba

v Slovenijo. Vendar je k realizaciji te ekskurzije prispevalo še veliko drugih, ki so nam nesebično ponudili podporo in brez njihove pomoči ta ekskurzija ne bi bila tako uspešna. K realizaciji ekskurzije so prispevali še: Društvo za razvijanje prostovoljnega dela Novo mesto, mesto Ljubljana, Občina Nova Gorica, Društvo slavistov Nova Gorica, Uprava Postojnske jame (ga. Marjeta Marinič) in ga. Ernesta Furlan, ki je bila naša vodička po Gorenjski in Primorski. Na ta projekt smo zelo ponosni.

Pot nas je vodila od Novega mesta (obisk mesta, Jakčeve galerije, Dolenjskega muzeja), preko Ljubljane (obisk mesta, Tromostovja, tržnice, gradu, sprejem pri županu v mestni hiši, sprejem pri ministru na Uradu in obisk OŠ Ledina; posebej smo se osredotočili na delo arhitekta Jožefa Plečnika ter pesnika Franceta Prešerna), do Vrbe (obisk vasi in muzeja – rojstne hiše Franceta Prešerna), Bohinja, Kranjske Gore, Bleda (obisk mesta, vožnja do otočka, obisk cerkvice). Iz Kobarida (ogled spomenika Simonu Gregorčiču in obisk Kobariškega muzeja) smo prispeli v Novo Gorico in Šempeter (ogled mesta) ter se na koncu ustavili še v Postojni (ogled jame in Vivarija). V koncertni dvorani v jami smo celo zapeli Zdravljico.

Pot je bila naporna, toda menim, da za otroke izredno zanimiva in informativna. Ne morem reči, kaj je otroke najbolj impresioniralo, vendar verjamem, da jim bo reka Soča v svoji neoskrunjeni lepoti ostala za vedno v spominu, pa tudi pretresljiva razstava v Kobariškem muzeju.

Srečanje slavistov iz Nove Gorice

En teden po vrnitvi iz Slovenije so v Sarajevo prišli slavisti iz Nove Gorice in imeli tukaj srečanje. Bila sem njihova vodička po mestu, za njihovo srečanje pa sem z otroki pripravila program. Srečanje smo otvorili z Zdravljico, ki so je zapeli otroci. Potem so nadaljevali z recitalom in venčkom slovenskih pesmi. Poseben del recitala je bil literarni prispevek gosta, bosanskega pesnika Rasima Pršte, ki je predstavil svojo poezijo. En del te poezije smo prepesnili v slovenščino, drugi del pa so bili prevodi g. Pungartnika. Tako smo njegovo poezijo predstavili tudi v slovenskem jeziku. Majhna ilustracija:

Zlato v besedah:

Ko so besede smiselne je lahko ostati nem, toda šepni mi senca - ker več za vsak moj korak šepni mi kako priti do besede v tem nesmislu molka.

Srečanje slovenskih otrok v BiH – Sarajevo

In na koncu šolskega leta tisto, česar se najbolj veselimo – srečanje slovenskih otrok iz Bosne in Hercegovine, ki se je letos odvijalo v Sarajevu, torej smo bili gostitelji. Že lani je bila uvedena sprememba, da srečanje traja dva dni, tako da smo se imeli priložnost dalj časa družiti med seboj, izmenjati izkušnje in se pogovoriti.

Prvega dne je bil izpeljan program, na katerem so nastopili otroci iz Doboja, Prijedor, Tuzle, Banja Luke in otroci iz Sarajeva. Po uradnem delu programa je potekalo druženje, zvečer pa smo si ogledali gledališko predstavo, ki jo je izvedla gledališka skupina slovenskega društva Bazovica iz Reke. Naslednjega dne smo vsi skupaj imeli voden ogled mesta in med drugim obiskali tudi nacionalni muzej – Zemaljski muzej BiH.

Naš program se je tokrat imenoval “New age Mojci” ali vaje za dvojino. Posodbili smo znano slovensko besedilo ter ga popestrili z glasbo (pesmi: Slovenskega naroda sin, Siva pot, Mamica je kakor zarja, Zenica blues). To je bila obenem tudi igrice, s katero so otroci vadili

dvojino, saj so se vse vloge odvijale v pari. Za potrebe igrice smo za pomoč zaprosili tečajnike, ki so pomagali pri izdelavi scenografije in mask ter zagotovili glasbeno spremljavo. Vloge so bile razdeljene takole: Dino Čenanović – srnjak 2, študent gozdarske fakultete Tarik Čenanović – volk 2, študentka fakultete za agronomijo Martina Larma – Mojca Pokrajculja 2, Alma Maksumić – Mojca Pokrajculja 1, Adrian Memaj – srnjak 1, študent gozdarske fakultete Ivan Milošević – zajček 1, študentka likovne akademije Martina Milošević – županja, Jan Presker – lisička 2, študent pravne fakultete Matic Stare – medvedek, študent tehnologije Mateo Stojanović – volk 1, študent fakultete za agronomijo Vedran Šunjić – zajček 2, študent likovne akademije Bakir Trako – lisička 1, študent pravne fakultete, alternacija: Til Čmančanin

Glasbena spremljava: Gordan Kranjčič – kitara, Robert Kranjčič – perkusije

Scenografija: Igor Zergol

Po končanem programu so vsi otroci skupaj zapeli V dolini tihi, na samem koncu pa je Bakir Trako v slovo zapel znano arijo Con te partiro.

Bralna značka

Bakir Trako je predložil seznam prebranih knjig in zelo uspešno ustno zagovarjal svojo nalogo.

Podelitev spričeval ob proslavi dneva državnosti

Po opravljeni zaključni kontrolki in popravi le-te smo svečano podelili spričevala, dne 28. 06. 2010. Spričevala, pohvale in zahvalnice so bile podeljene ob praznovanju dneva

državnosti, ki ga je organiziral SKD Cankar. Proslava je bilo zares lepa in svečana, saj smo obenem imeli priložnost prisluhniti pesmim, ki jih je izvedel zbor SKD Cankar – Camerata Slovenica.

Poletna šola 2010

Letos se je Poletne šole udeležilo sedem otrok. Tarik Čenanović in Matic Stare sta šla v Ljubljano ter si oba pridobila štipendijo, Dino Čenanović, Til Čmančanin, Alma Maksumić, Adrian Memaj in Mateo Stojanović so se udeležili Poletne šole v Ljubnem ob Savinji. Žal pa Martina Larma ni utegnila priti zaradi težav s prevozom.

Jesenski izlet in delavnica 2010

Že tradicionalni jesenski delavnici smo letos priključili še jesenski izlet. Sprehodili smo se po mestu, Vilsonovem sprehajališču, opazovali naravo ter pobirali sadeže in listje, ki jih je obarvala jesen. Nismo nabrali ravno veliko sadežev, saj nas je komunalna služba prehitela, he he he. No, pa je bilo dovolj. Iz zbranih sadežev in listov smo izdelovali likovne umetnije. Ko smo se sprehajali, smo se udeležili tudi sprehoda meščanov, ki je bil posvečen borbi proti raku dojke.

Rojstni dnevi

Trudimo se, da otroci ne bi bili zgolj udeleženci pouka, temveč, da bi bili med sabo prijatelji, da bi navezali stike in se družili tudi izven šolskih klopi. Zato zaznamujemo osebne praznike, rojstne dneve.

Donacija knjig g. Zorana Božiča

Letos smo dobili v dar 30 učbenikov Zlati poljub 1 in Poljub zlata 2, berili za srednjo šolo v Sloveniji. Donator je sam avtor berila, slavist in profesor slovenskega jezika, g. Zoran Božič, ki je med obiskom našega pouka v preteklem šolskem letu odnesel s sabo zelo pozitivne vtise. Ob tej priložnosti bi se mu rada iz srca zahvalila za njegovo prijaznost in razumevanje.

Snemanje za Federalno televizijo BiH

Novinarjem Federalne televizije BiH smo pripravili kratek program ter jim vsi skupaj predstavili delovanje pouka. Posnetka žal še nismo videli, upam pa, da ga bomo kmalu.

Snemanje za RTV SLO

Gospa Nataša Prisljan je naredila prispevek za RTV Slovenija o delovanju dopolnilnega pouka. Prispevek so prikazali v Dnevniku na RTV SLO1.

Anketa med otroki in mladino

Na zaprosilo gospe Brede Mulec, sekretarke v kabinetu pri Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence po svetu in v zamejstvu, smo izpeljali anketo med otroci in mladostniki. Vprašanja iz ankete so se nanašala na potrebe, želje, predloge in pripombe slovenskih otrok pri nas in bodo del splošne ankete, ki jo vodi omenjeni Urad med Slovenci po vsem svetu.

Teden slovenskega filma

V Sarajevu je od 1. – 5. novembra potekal teden slovenskega filma v organizaciji Sarajevo open Centra, kateremu sem pomagala tudi s svojim skromnim prispevkom. Program festivala je bil izredno pester in reprezentativen. Odziv publike je bil nepričakovano dober, med ostalimi so ga redno obiskovali skorajda vsi tečajniki slovenskega jezika.

Program je bil obogaten tudi z obiskom gospe Maje Weiss, režiserke filma Angela Vode, in Toma Križnarja, svetovno znanega humanitarnega delavca, avtorja filma Darfur – vojna za vodo. Predstavitvi je prisostvoval tudi g. Suleiman Jamous, humanirani delavec iz Darfurja.

Dan reformacije

Dan refromacije že tradicionalno zaznamujemo in se trudimo vsakokrat pripraviti kaj novega. Letos smo pripravili glasbeni program. Izbrali smo pesmi, ki govorijo o slovenstvu in Sloveniji – Slovenskega naroda sin, Siva pot, Kekec, V dolini tihi. Bakir Trako je vse navdušil z deklamiranjem Gregorčičeve pesmi Soči, Ivan Milošević pa z igranjem na tamburico.

Ogled gledališke predstave

Ogledali smo si gledališko predstavo Pravljica o carju Saltanu, v izvedbi Mladinskega gledališča Maribor. Predstava je bila uprizorjena v okviru MESS-a.

Sodelovanje s I. OŠ Ilidža – Predstavimo slovensko manjšino

Gospa Azra Pohara iz I. osnovne šole nas je prijazno povabila, da sodelujemo pri ogledni uri – Spoznavanje nacionalnih manjšin v Bosni in Hercegovini – Slovenci. Otroci dopolnilnega pouka so se udeležili pouka in sodelovali pri izdelovanju slovenskega grba ter zastave, kakor tudi pri izvajanju pesmi in plesa. Bilo je zelo lepo in veselo. Kmalu, v sodelovanju z isto šolo, smo se udeležili manifestacije.

Kaleidoskop: Upoznajmo se! Nacionalne manjnine u BiH.“- Bogatstvo naše različitosti

Na manifestaciji je sodelovalo veliko število predstavnikov nacionalnih manjšin v BiH. Mi smo se predstavili z video predstavitev naših dejavnosti, kratko predstavitev Društva

in pouka, Alma Maksumić pa je recitala Prešernovo Vrbo. Na koncu je o Slovencih spregovoril svetovalec na veleposlaništvu R Slovenije v Sarajevu, g. Edvard Kopušar, ki se je prijazno odzval našem vabilu, da se pridruži tej manifestaciji.

Miklavževanje

Tradicionalno Miklavževanje v SKD Cankar je potekalo po že utečeni poti. Otroci so napisali pisma Miklavžu in pripravili program, tokrat igrico s petjem – Žebliji v ograji. To že znano zgodbico smo malo prilagodili, da bi poslali sporočilo, da so besede lahko zlate, lahko pa tudi ostre kot meč in hudo boleče. Kot že leta pred tem je bil naš Miklavž brat Bariša iz Frančiškanskega samostana.

Planinček

Po dolgi pavzi smo v sodelovanju z Zoro Cankarjevo znova izdali otroški časopis „Planinček“, ki si ga lahko ogledate tukaj, kot podlistek Zore. Glavni urednik je Matic Stare, likovno ga je oblikoval Tarik Čenanović, s svojimi prispevki pa so se oglasili vsi otroci. .

Toliko o pouku v letu 2010. Bilo je še veliko tega in onega, dejavnosti, ki so se izvajale sproti in katerih nismo uspeli dokumentirati. Toda ostali so spomini in seveda znanje. No, upam, vsaj ... :-) !

S pristrčnimi pozdravi

Melita Osmanagić, učiteljica

PONOVNO NA TABORU SLOVENSkih PEVSKIH ZBOROV

Tretji vikend v juniju je bil v Šentvidu pri Stični v Sloveniji organiziran 41. tabor slovenskih pevskih zborov za leto 2010.

Tudi letos je naš pevski zbor Camerata Slovenica nastopil na tem taboru. Predpisane pesmi smo dobro naštudirali. Za nastop v soboto, 19. junija, to je nastop zborov iz inozemstva, smo izbrali tri ljudske pesmi: Kje so tiste stezice, Leži polje ravno in Tiho skrita med gorami. Naš nastop pred polno dvorano je bil nagrajen z gromkim aplavzom. Letos so nastopili zbori iz inozemstva oz. zamejstva iz Avstrije, Bosne in Hercegovine, Srbije, z Madžarske ter s Hrvaške.

Na Radiu Slovenija in na lokalni radijski postaji so predvajali obširen intervju z nami, kar priča o tem, da je bil naš nastop dober in da smo pustili izreden vtis.

Pogovarjali smo se tudi s predstavniki slovenskih zborov iz Zagreba in z Reke, da bi nastopili pri njih še letos ali pa vsaj v letu 2011.

Skupni nastop vseh pevskih zborov v nedeljo, 20. junija, se je odvijal v zelo slabem vremenu. Tako močno je deževalo, da se program sploh ni mogel odvijati po prvotnem načrtu. Povedati moram, da je bilo na stadionu okrog 150 zborov, to je več kot 3000 pevcev, in vsi smo bili pošteno mokri. Ta dež je precej pokvaril razpoloženje in splošno ljudsko srečanje Šentvida in njegove okolice.

Naš nastop na taboru je imel še drugo „dimenzijo“- in to za naš zbor in SKD Cankar v celoti. S tem hočem povedati, da smo bili dva dni gostje pri ženskem pevskem zboru Zimzelen iz Mirne po načelu „dogovorjeno – storjeno“. Dogovorjeno je v redu, kaj pa storjeno?

V soboto so nam članice Zimzelena s svojim dirigentom, g. Stanetom Pečkom, organizirale nastop v Trebnjem v Domu za starejše občane, kjer smo nastopili skupaj z njimi. Po nastopu smo si ogledali Galerijo modernega slikarstva in rojstno hišo škofa Barage, ki je bil misijonar med severnoameriškimi Indijanci. V tej hiši je bila po nastopu tudi manjša pogostitev s petjem, splošnim veseljem in cvičkom.

V nedeljo, po „petju v dežju“, smo se z Zimzelenkami odpeljali v vinske gorice (nekje blizu Mirne), kjer nas je čakalo kosilo s cvičkom in še enim moškim zborom. Čas je mineval v splošnem veselju, petju in plesu.

Dež ni in ni hotel prenehati. Nas pa je čakala dolga pot nazaj v Sarajevo.

Čudovito doživetje za trajen spomin in zato v imenu našega zbora: HVALA VAM IZ VSEGA SRCA, PRIJATELJICE „ZIMZELENKE“.

Močno upamo, da bomo še doživljali tako prijetna srečanja.

Anton Toni Skočir

Šta smo uradili ove godine

Konstituirajuća sjednica Saveza slovenskih društava Evropa sad održana je 22. januara 2010. godine u Sarajevu kada su predstavnici devet slovenskih društava iz Bosne i Hercegovine potpisali odluku o osnivanju - Društvo Slovenaca Republike Srpske, Triglav“ Banja Luka (Marija GRBIĆ, Vojislav DIMITRIJEVIĆ i Ana KUNJADIĆ), Udruženje

građana Slovenaca Breza (Ina BARTULA), Društvo Slovenaca regije Doboj - Teslić „Prežihov Voranc“ Doboj (Alojzija POPOVIĆ), Slovensko udruženje građana Kakanj (Jožef ŠRINGER i Mirko LAPAJNE), Udruženje Slovenaca „Lipa“ Prijedor (Alenka UDUĆ i Predrag EGIĆ), Slovensko kulturno društvo Cankar Sara-

jevo (Sanja BOGDANOVIĆ, Dina MUKSUMIĆ, Elizabeta - Beti STRUNJAŠ i Anton - Toni SKOČIR), Udruženje građana slovenačkog porijekla Tuzla (Alenka SAVIĆ i Ivan PERKO), Udruženje Slovenaca Vitez (Alen DEBELJAK) i Slovensko udruženje građana Općine Zenica - SUG Zenica (Ivan DEBELJAK i Senada BEGOVIĆ), ambasador Republike Slovenije u Bosni i Hercegovini Nj. E. Andrej GRASELLI, dr. Boris JESIĆ, državni sekretar u Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, i Aleš SELAN, savjetnik u Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, Boštjan ŠIRNIK, III

konzul Ambasade u Sarajevu. Na žalost, zbog administrativnih problema Savez je registrovan tek 11. juna 2010. godine u Ministarstvu pravde BiH pod brojem RU: 988/10 knjiga 1 Registra. U toku godine su održana četiri sastanka uključujući i Osnivačku skupštinu: Prijedor 18. aprila, Banjaluka 26. juna, Doboj 18. septembra i Banjaluka 20. novembra 2010. godine.

U susret registraciji

Kada smo već mislili da je našim mukama kraj, trebalo je još toga dodati da bi se okončala registracija. Na sastanku u Prijedoru 18. aprila 2010. godine, opet, se govorilo o onome što nedostaje, iako smo se ranije nadali da će to biti prilika za konkretnije poteze.

Razgovaralo se o detaljima susreta djece dopunske nastave slovenskog jezika u Sarajevu, kao zajedničkom projektu čiji je nosilac ovaj put bio Cankar, a već od naredne godine to će biti projekat Saveza.

Dogovoreno je da se napravi baza podataka nezaposlenih Slovenaca u BiH, kao i materijalno-tehničke potrebe društava. Taj zajednički projekat bi, u saradnji sa Poslovnim klubom slovenskih preduzeća u BiH, pokušao da pokaže put za podršku nezaposlenim Slovencima u BiH i rješenju potreba društava - računarska oprema, fotoaparati, zajedničke akcije itd.

Za arhivu Saveza potrebno je dostaviti podatke o potpisnicima osnivačkog dokumenta - fotografije i biografske podatke.

Društva koja nemaju svoju web stranu treba da dostave podatke da bi se našli na web strani Zveze uz linkove onih koji ih imaju.

Da bi se savjetom i iskustvom pomogla i ubrzala registracija, sastanku je prisustvovao i Aladar Belec, konzul Republike Slovenije u BiH - Banjaluka.

Kako postati član Zveze?

Konačno je poslije mjeseci čekanja i problema sa registracijom 11. juna Zveza slovenskih društva v Bosni in Hercegovini Evropa zdaj zvanično počela da postoji. Na sastanku u Banjaluci 26. juna 2010. godine se govorilo o ubrzavanju aktivnosti vezanih za web stranu

i softver za biblioteku koji su bili na čekanju, jer su za završetak registracije vezana sredstva koja bi, nadati se, Urad trebalo da odobri. Naravno, shodno situaciji planirano na početku godine je donekle revidirano, posebno učešće na projektima, što je sve vezano za registraciju.

Ovom prilikom prisutni su upoznati i

sa željom Slovenske skupnosti iz Sarajeva da se naknadno priključi Zvezi, te je u tom smislu zadužen Vojislav Dimitrijević da sačini upitnik koji će se, takođe, moći naći na web-u.

Podršku radu Saveza je dao Aleš Selan, savjetnik u Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Sastanak je održan u okviru sveslovenskih susreta u Slatini kod Banjaluke. Uprkos velikoj kiši i druženje i sastanak su bili uspješni, a sve ostaje u krasnoj uspomeni zahvaljujući, prije svega, dobrim domaćinima.

Zajednički projekti

Na sastanku Zveze slovenskih društva v BiH "Evropa zdaj" u Doboju se 18. 9. 2010. godine, trećem susretu članova poslije konstituiranja u januaru ove godine, govorilo konkretnije i jasnije nego do sada. Zveza polako zaživljava - zadaci su dodijeljeni pojedinim članovima, te izabrani i članovi prve projektne skupine za susrete djece dopunske nastave slovenskog jezika u Banjaluci 2011. godine.

Na čelu projektne skupine za susrete djece je Ana Kunjadić, a predstavnik iz Sarajeva je Melita Osmanagić.

Osim ovoga zajedničkog projekta odlučeno je da se ponovo konkuriše za sredstva Ministarstva civilnih poslova BiH sa projektom Pikin festival, te da se prema Švicarskoj ambasadi uputi projekat vezan za kulturnu saradnju. Istovremeno, treba pokušati aktivirati mlade, uključiti ih u rukovodstva društava i mo-

tivirati da se, uprkos teškoj materijalnoj situaciji, angažuju u radu.

Odlučeno je da se sačini spisak mladih od 20 godina kao baza podataka za moguće projekte u koje ih treba uključiti.

Na web strani trebalo bi da se angažuju svi, a nosioci su Alen Debeljak, Vojislav Dimitrijević, uz pomoć Alojzije Kuprej i Senade Begović.

Softver za biblioteku je u funkciji i rok za unos podataka je kraj godine.

Značajno je što je sastanak upriličen i povodom otvaranja kancelarije slovenskog društva iz Doboja, koju im je dodijelila opština.

I ovaj put naš susret je pratio i predstavnik Ambasade Republike Slovenije u BiH Gregor Preskar, konzul.

Pripreme za nastupajuću godinu

Iako sastanku Saveza u Banjaluci nisu prisustvovali predstavnici svih članova, bilo ih je dovoljan broj za odlučivanje. Razgovaralo se o projektima za 2011. godinu i onome što je urađeno u ovoj.

Najinteresantniji su projekti vezani za susrete djece slovenskog porijekla: jedan je za djecu koja pohađaju dopunsku nastavu i susreti će biti u Banjaluci, a drugi za taborovanje djece, projekat koji će voditi udruženje iz Prijedora uz saradnju Sveslovenskog kongresa.

Istovremeno, predloženo je i usvojeno da se nastavi edukacija pojedinih članova iz društava u smislu izrade i vođenja projekata, te da se, u saradnji sa Poslovnim klubom slovenskih privrednika, nađe načina da se zajednički obilježi 20 godina samostalnosti Republike Slovenije.

Kada budu raspisani konkursi za IPA fondove, Savez će se, u skladu sa konkursom i mogućnostima, prijaviti.

I ovaj put je istaknut problem komunikacije, nedogovaranja na e-maile, pozive telefonom i nepoštivanje rokova što je u normalnom radu velika prepreka uspješnijim aktivnostima.

Godišnja dokumenta za ovu i planovi za sljedeću godinu su prihvaćeni bez primjedbi.

I ovaj put sastanku su prisustvovali predstavnici iz Ambasade R Slovenije u BiH, pomogao je savjetima Aladar Belec, konzul u Banjaluci, koji se osvrnuo na rad Saveza sa optimističkom opaskom da se ide polako naprijed.

Raspravljalo se o problemima oko registracije, web strane, loše komunikacije među društvima, projektu Eurourad i bibliotekama, te projektima za 2011. godinu.

Ponovljeno je da su društvima u Prijedoru, Banjaluci, Tuzli, Zenici i Sarajevu uručeni CD sa računarskim programom za biblioteku i unos knjiga je trebalo da bude završen do kraja 2010. godine o čemu društva treba samostalno da izvijeste Urad.

Web strana je pokrenuta i za administratora je odabran Alen Debeljak uz podršku Alojzije Kuprej i Senade Begović.

U međuvremenu je održana i Dopisna seja da bi se aktivnosti, prije svega komunikacija, održale na nivou i olakšalo odlučivanje na sastancima.

U skladu sa Dopisnom sejom, projektne skupine za Dopolnilni pouk i Taborovanje su potvrđene, a istovremeno je ustanovljeno i da kriteriji za davanje preporuka za dodjelu državljanstva moraju biti realni i da iza njih mora stajati svako pojedino društvo, odnosno odluka Upravnog odbora potpisana isključivo od ovlaštene osobe.

Prisustvo na sastancima Saveza bilo je gotovo 100 odsto.

S. Bogdanović

Vijeće nacionalnih manjina Federacije Bosne i Hercegovine

Manjine na margini

VNMFBiH je osnovano, ali nikada nije profunkcionisalo, jer Parlament FBiH nije ispunio obaveze koje je trebao - odobriti budžet, imenovati državnog službenika da podržava njegov rad, dati saglasnost na osnivačka dokumenta i obezbijediti prostor. Zbog toga se VNMFBiH obratilo nizu međunarodnih i domaćih institucija, zakonodavnih i upravnih organa, a pomenuto pismo donosimo i mi:

Sukladno članu 16. Zakona o zaštiti prava pripadnika nacionalnih manjina u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 56/08), uz brojne pravno-proceduralne teškoće vezane uz pitanja nadležnosti između Federalnog ministarstva pravde i Parlamenta FBiH, Odlukom o osnivanju i imenovanju članova VNMFBiH („Službene novine Federacije BiH“, broj 79/09), uspostavljeno je Vijeće nacionalnih manjina Federacije BiH ”kao Savjetodavno tijelo Parlamenta FBiH za zaštitu pripadnika nacionalnih manjina, (koji) utvrđuje sastav, način izbora i rada, finansiranje i druga pitanja za rad Vijeća”.

Vijeće nacionalnih manjina FBiH sastavljeno je od predstavnika zvanično priznatih nacionalnih manjina u FBiH (Albanaca, Crnogoraca, Čeha, Italijana, Jevreja, Mađara, Makedonaca, Nijemaca, Poljaka, Roma, Rumuna, Rusa, Rusina, Slovaka, Slovenaca, Turaka, Ukrajinaca), te, u skladu sa članom 18. pomenutog Zakona o zaštiti prava pripadnika nacionalnih manjina u FBiH (kao i navedenom Odlukom), ima obavezu pratiti stanje i primjenu propisa, zauzimati stavove, davati prijedloge i preporuke organima vlasti u FBiH o svim pitanjima koja su od značaja za položaj i ostvarivanje prava pripadnika svih nacionalnih manjina u FBiH. Pored toga, Vijeće manjina FBiH ima mogućnost (povremeno) delegirati predstavnike u Komisiju za ustavna pitanja i komisije za ljudska prava i slobode i druge komisije i radna tijela oba doma Parlamenta FBiH.

Nažalost, mi predstavnici nacionalnih manjina, članovi Vijeća NM FBiH, neprijatno smo iznenađeni i veoma uvrijeđeni odnosom federalnih vlasti, posebice Parlamenta FBiH (čiji bi savjetodavni organ Vijeće nacionalnih manjina FBiH i trebalo biti) prema ovom tijelu. Vijeću, ni nakon gotovo godinu od formalne uspostave i održavanja prve, Konstituirajuće sjednice, nisu obezbijedene prostorije za rad, osnovna administrativno-tehnička i stručna podrška, kao i elementarna finansijska sredstva za rad, što je, sukladno pozitivnim pravnim propisima, bila obaveza Parlamenta FBiH.

Imajući na umu aktuelna društveno-politička dešavanja u BiH, koja su dodatno usložnjena zbivanjima vezanim za upravo održane opće izbore u BiH, iako nerado, imamo razumijevanja za neusvajanje izmjena Ustava BiH, što je bila obaveza BiH u skladu sa Presudom Europskog suda za ljudska prava u predmetu Finci-Sejdić protiv BiH. Ali, ne možemo i nećemo imati razumijevanja za potpun izostanak podrške nadležnih, u ovom slučaju organa FBiH, odnosno Parlamenta FBiH, koji su svojom potpunom nezainteresiranošću, ignorantskim pristupom i otvorenim potcjenjivanjem i omalovažavanjem značaja Vijeća nacionalnih manjina FBiH, kao najvišeg predstavničkog organa nacionalnih manjina u FBiH, onemogućili njegov rad, odnosno direktno osujetili njegovu aktivno djelovanje na popravljajući nezavidnog stanja u kojem se nalaze nacionalne manjine u FBiH i čitavoj BiH. Na ovaj način, ograničivši se samo na oskudnu deklarativnu podršku, organi FBiH, odnosno Parlament FBiH jasno su demonstrirali svoj stvaran odnos prema nacionalnim manjinama, kao i nedostatak bilo kakve političke i administrativne volje za unapređenje položaja nacionalnih manjina.

Shodno navedenom, molimo Vas da u skladu sa Vašim mogućnostima upotrijebite Vaš autoritet, te da u direktnim i indirektnim kontaktima sa predstavnicima federalnih i državnih vlasti pružite konkretnu podršku radu i djelovanju Vijeća nacionalnih manjina FBiH, a na dobrobit svih pripadnika nacionalnih manjina.

*Vijeće nacionalnih manjina FBiH
Sanja Bogdanović, predsjedavajuća*

Slovenci na prostorima BiH

Tri oca, dva sina, jedan unuk, a ukupno tri

Divnu priču o porodici Bozja samo djelimično je, vlastitim riječima, ispričao za Zoru Cankarevu Drago Bozja (sin i otac)

Martin Bozja, rođen 11. 11. 1892. godine u malom selu Podgorica – Šmarje Sap pod Ljubljano od oca Jakoba i majke Marije - ovako piše u svom dnevniku “Monografija malog čovjeka”:

„Bio sam sedmo po redu rođeno muško dijete i imao još dvije sestre. Kao zadnjeg zvali su me 'posljedak'. Bio sam mali i slabiji od moje braće i sestara. Kršten sam u Šmarju, tadašnjoj župnoj crkvi. Dobio sam ime Martin, tako da istog dana, tj. 11. novembra slavim i imeni i rođeni dan.“

Bio je dobar đak i volio je školu. Kako sam kaže, to mu je bilo najradosnije razdoblje u životu. U III razredu precrtao je zemljovid Evrope koji je visio u školskom razredu. Predao je taj crtež učitelju koji ga je pohvalio. Vjerojatno je taj crtež negdje u arhivama škole. Nakon što je kao odličan đak sa 14 godina završio pučku školu, jedan događaj mu je odredio daljnji životni put.

„Upravnik i učitelj škole sa župnikom došli su kod moje matere. Otac mi je ranije umro. Sjeli su za mizu, majka ih je počastila žganjem. Upravnik je materu zapitao: 'Kaj mislite sa Martinčekom? Mi oba smo odlučili da Martinčeka šal-jemo dalje na studije da postane 'gospod'.' To znači da idem u sjemenište za poziv svećenika. Ja sam odlučno odbio da budem 'gospod', radije idem na zanat. Otišao sam na zanat i to kolarski.“

I tako je moj otac za tri godine završio kolarski zanat. Kada je okončao naukovanje i od kuće krenuo u “svijet” sa malim koferčecom, majka ga je ispratila, poljubivši ga:

„Sine ideš u svijet, Bog neka te prati svugdje - prekrizila mi je čelo sa prstom u obliku križa i dodala: - Sve zaboravi, pa i mene kao majku, ali Boga nikada!“

Bio je to početak zanimljivog životnog puta mog oca. Naukovanje je završio u januaru

1910. godine pred strogom komisijom, koja je ispitivala praktična i teoretska znanja, i postao je kalfa. Majstor Šiška priredio mu je prigodnu gozbu. Počeo je dobivati tjednu plaću. Još za vrijeme naukovanja, nedjeljom je išao u crkvu. Tome je ostao vjeran do kraja života. Dio slobodnog vremena koristio je za odlaske u javnu čitaonicu, Ljubljansko gledališče, nekad u jedino kino u Ljubljani „Edison“ i, uz zvuke gramafona, gledao nijeme filmove, a našlo se vremena i za obilazak parka Tivoli i cirkusa „Panorama“. Čim je postao samostalan, učlanio se u Telovadno društvo „Sokol“ – biciklističko društvo „Danica“ i Socijal-demografsku delavsku organizaciju. U tom razdoblju sticanja iskustva, jedne noći su moj otac i njegov prijatelj Rudi ispratili, tada već poznatog, pisca i poetu Ivana Cankara do njegove kuće na Rožniku. Cankar je malo više popio. Od tada su ga često pratili njegovoj kući. I u poznim godinama svog života moj otac je bio ponosan na to da je bio u neku ruku prijatelj Ivana Cankara.

Godine 1912., točno 10. kolovoza, Martin je sjeo u vlak i pošao za Sarajevo, u Bosnu, kako se tada kazalo, malu Kaliforniju, gdje se moglo dobro zaraditi. Njegovo prvo zaposlenje bilo je kod kolarskog majstora Martina Pastuhovića. Odmah se prijavio u članstvo Radničkog sindikata, također i u Slovenski klub, kao nacionalno svjestan.

Dopalo mu se Sarajevo, njegovi šaroliki stanovnici i mentalitet. Ljudi su ga zavoljeli jer je bio dobar majstor i prije svega čovjek od riječi.

Prvi svjetski rat odveo ga je iz Sarajeva, da bi se 1919. godine vratio. U svojoj monografiji je to ratno razdoblje opisao veoma živopisno. Posebno je sa žaljenjem opisao plebiscit za Korušku i gubitak Gosposvetskog Polja. Smatra da je tzv. „oslobodilačka vojska Srbije“ dosta doprinijela slabom ishodu plebiscita jer se loše ponašala kod „oslobađanja“ slovenačkih krajeva, poslije kapitulacije Austro-Ugarske monarhije.

Nedugo po povratku iz Prvog svjetskog rata u Sarajevo, upoznao je svoju majku i oženio se. Njena rodbina također je bila zanatlijska. Nekoliko godina radio je kod majstora Pastuhovića, ali se bavio, kako on piše, i trgovačkim poslovima, te na humoristički način opisuje svoje neuspjehe i u tom poslu. Tada je, nedaleko od poznate banje Ilidže u malom mjestancu - selu Stup, otvorio svoju kolarsku radnju, uz tamošnjeg kovača uz kojeg je ostao sve do odlaska u mirovinu. Izradio je i prva kranjska kola i unio neke novine u izradi tamošnjih sa konjskom zapregom. Seljaci su ga veoma cijenili, ne samo radi kvalitetnog posla već i što ih je često čekao da mu plate za urađeno. Na posao je išao svako jutro prvim redovnim lokalnim vlakom. Prolazio je vlak pored raznih trgovačkih i zanatskih radnji i njihovi vlasnici su podešavali svoje satove (Prolazi majstor Martin!), jer je bio nepogrešivo točan.

Ono što je značajno, bio je nesumnjivo prvi, a vjerojatno i jedini, koji je u BiH, još i prije mog rođenja, počeo da izrađuje skije od jasenovog drveta, a prema uzoru što mu ga je dao njegov vjenčani kum Bagi Wolf, koji je u svojoj trgovini plasirao te skije. Prosječno je godišnje izrađivao oko 100 pari skija i to uvijek od cijepanog, tzv. „jasena međaša“ (stabla koje raste na osami ili na rubu šume). Među skijama je bilo i onih za skijaško trčanje (lauferice) i skakačih. Pored skija, izrađivao je i sanke – rodle, od kojih su neke i danas „žive“...

Tek poslije Drugog svjetskog rata smo saznali da je na neki način učestvovao i u NOB. Mala pećica u njegovoj radionici služila je kao neka vrsta poštanskog sandučića. U pepeo su partizanski kuriri ostavljali razne poruke za sarajevske ilegalce, za partizane na Igmanu.

Rado je pjevao i imao je dobar glas. Dobro je svirao i usnu harmoniku. Od njega sam i naučio neke slovenačke pjesme. Tek poslije Drugog svjetskog rata mogao si je dopustiti da gotovo svake godine putuje u Sloveniju i posjećuje rodbinu. Vinski sajam u Ljubljani nije propuštao.

Pored izrađevina svog zanata, radio je i mnoge druge predmete od drveta kao što su molerske ljestve, drvene daščice, držalice za sjekire, lopate pa čak i neke dijelove namještaja. Kada je otišao u mirovinu, niz godina iza toga seljaci su ga tražili da im izradi neke dijelove za kola. Gotovo bi se moglo reći da je bio jedan od posljednjih kolarskih majstora u sarajevskoj regiji. O tome koliko su ga cijenili govori i ova priča:

Kada su u Sarajevo 2005. godine došle moje unuke, a njegove praunuke, iz Amerike i kada smo se vozili fijakerom za Vrelo Bosne, prepoznao sam neke dijelove fijakera kao rad mog oca. Pitao sam fijakerdžiju tko mu je radio taj fijaker. On mi je odgovorio:

- To je izradio mom ocu jedan dobar majstor, kolar, zvali smo ga mali Slovenac. Ja sam bio dječak. Takvih majstora nema više. Eto vidiš, još se vrte njegovi točkovi.

Kada sam tom fijakerdžiji rekao da sam ja majstorov sin, a ovo njegovi praunuci, nije htio naplatiti vožnju.

Za njegov 80. rođendan, njegov unuk Davorin (kome je on i dao ime) poklonio mu je nalivpero i rekao:

- Dedo, napiši svoj životopis.

Tako je moj otac u svojoj osamdesetoj godini života počeo i napisao „Monografiju malog čovjeka”, ne samo zanimljivu životnu priču već i prikaz jednog vremena gledano očima običnog malog čovjeka (nadam se da će jednog dana biti i tiskana, da je čitaju i drugi mali ljudi).

Umro je 18. 11. 1981. godine. Na pogrebu mu je bilo više ljudi nego kakvom političaru. Olimpijski komitet XIV ZOI 84 položio je vijenac sa natpisom „Pioniru smučarstva u BiH”. Jednom prigodom mi je rekao:

- Rodio si se ovdje u Bosni, sve si stekao tu, to ne smiješ zaboraviti, ali nemoj zaboraviti ni na Triglav.

To sam zapamtio.

Drago Bozja

Rođen sam 13. 8. 1927. u Sarajevu, od oca Martina i majke Gabriele. U svim mojim tadašnjim dokumentima pisalo je u rubrici nacionalnosti – Slovenac. Tada se kazalo: “Ono si što ti je i otac.”

Školovanje sam završio u Sarajevu i stekao zvanje diplomiranog ekonomiste. I u školi su me zvali Slovenac.

Moje profesionalno djelovanje karakterišu tri osobna razdoblja, djelovanje u građevinskoj opertivi oko 15 godina, u spoljnoj trgovini isto toliko, a najdraže razdoblje bilo je pet i pol godina rada na pripremi i organizaciji XIV Zimskih olimpijskih igara u Sarajevu, od 1979. do 1984. godine, u svojstvu direktora sektora za sport.

Možda je vrijedno spomenuti da smo moj prijatelj Lazo Rusjan (također Slovenac) i ja izradili u BiH prva i jedina dva para skija sa plastičnom podlogom, pod nazivom RU-BO i zaštitnim znakom u vidu rakete koja proljeće kroz obruč. Sve još bilo na drvenim skijama od jasena, izrađevinom mog oca. Prilikom

Skijaškog studentskog kriterija na Jahorini bile su senzacija. Kratko je trajalo, jer je plastična podloga bila od lošeg ondašnjeg materijala. Bilo je pohvala, a onda smijeha i konačno i tuge. Nažalost, oba para su stradala tijekom prošlog rata (izgorila su da bismo se ugrijali u oštroj zimi godine 1992/93).

- Moj amaterski rad uglavnom se odvijao u planinarskoj organizaciji: u upravnom odboru PD Bjelašnica, Planinarskom savezu BiH na raznim funkcijama, predsjednik Gradskog planinarskog saveza Sarajeva, jedan od osnivača Gorske službe spasavanja u BiH, te načelnik stanice "Sarajevo" 16 godina. Stekao sam zvanje instruktora GSS-a. Učesnik sam u mnogim akcijama spasavanja, organizator brojnih tečajeva, pisac mnoštva članaka i stručnih napisa. Ne zaboravljam svoje vrijedne instruktore iz Sloveniji, posebno Staneta Koblara, Sandija Blažinu, dr. Robiča, Jožu Čopa, Gnadija i Cirila Pračeka. Bio sam 35 godina urednik emisije za planinare i izletnike na Radio-Sarajevu. Dugogodišnji sam organizator planinarsko-skijaškog tečaja za školsku djecu za vrijeme školskog zimskog raspusta.

Rado se sjećam 200. obljetnice prvog osvajanja Triglava, kada smo sa vrha te planine moj prijatelj novinar Ante Štrelov i ja direktno prenosili svečanosti za Radio-Sarajevo. Bio je to za radio-difuziju tadašnje BiH povijesni događaj. Bio sam predsjednik i Hrvatskog planinarskog društva Bjelašnica 1923. godine.

Za svoj rad je dobio niz priznanja, a među najvrijednijima su zlatna i srebrena značka PSJ, PSBiH, PSH, te plaketa za životno djelo PSBiH, Spomen-plaketa GSS-a PSBiH, Prvomajska i Šestoaprilska nagrada Grada Sarajeva. Za rad u XIV ZOI Sarajevo 84 primio je Orden zasluga za narod sa srebrenim vijencem i srebrenu plaketu Olimpijskog komiteta Švedske.

Tijekom proteklog rata 1992-1995. bio je sve vrijeme u Sarajevu, predsjednik Humanitarnog društva "Slovenka" u okviru Slovenske skupnosti, te osnivač i u dva mandata predsjednik skupštine SKD "Cankar" i sada predsjednik Savjeta u tom društvu, te član UO Slovenske skupnosti u Sarajevu. Autor je i turističko-planinarskog vodiča po planinama oko Sarajeva. Uprkos godinama, još ne miruje:

- Danas sam još uvijek aktivan planinar i turni skijaš. Član sam UO Fondacije za zaštitu Bjelašnice, Igmana, Treskavice i Kanjona Rakitnice, Fondeka, i aktivan borac za zaštitu okoliša. Svoje brojne aktivnosti mogao sam obavljati u mnogome zahvaljujući razumijevanju i pomoći svoje supruge Antonije, profesora i magistra bioloških nauka.

Davorin Bozja

Rođen je 21. jula 1955. godine u Sarajevu, od oca Drage i majke Antonije. I u njegovim dokumentima piše da je Slovenac. Školovanje je završio u Sarajevo i stekao diplomu veterinarara. Od rane mladosti se bavio planinarstvom, alpinizmom i skijanjem. Član je PD Bjelašnica od rođenja. Bio je inicijator i aktivni učesnik u skijaškom natjecanju planinarskih društava Sarajeva i pobjednik na mnogim natjecanjima. Na Radio-Sarajevu - 202 afirmisao se kao urednik emisije za planinare i skijaše. Osnivač je planinarske sekcije na Veterinarskom fakultetu u Sarajevu. Obišao je planine u Republici Sloveniji i europske Alpe. Danas živi u Americi sa suprugom i dvije kćerke.

ANTON AŠKERC s pjesničkim perom kroz Bosnu

Anton Aškerc (vir Wikipedija, prosta enciklopedija: 24. september 2010), slovenski pesnik, rimokatoliški duhovnik in arhivist se je rodil 9. januarja 1856 v Globokem pri Rimskih Toplicah v kmečki družini, ki se je preselila v Senožete. Ko je dokončal gimnazijo v Celju, se je vpisal na mariborsko semenišče, duhovnik je postal leta 1880. 17 let je služboval po štajerskih župnijah. Od predčasne upokojitve, zaradi spora s cerkvenimi oblastmi leta 1898, do smrti je vodil ljubljanski mestni arhiv (danes Zgodovinski arhiv Ljubljana). Na mesto ga je imenoval župan Ivan Hribar.

Umrli je leta 1912. Pokopan je na Navju, starem ljubljanskem pokopališču, kjer je pokopanih mnogo literarnih ustvarjalcev, med njimi Fran Levstik, Valentin Vodnik, Matija Čop, Josip Jurčič in urednik Kmetijskih in rokodelskih novic Janez Bleiweiss.

Prvo pesem (Trije popotniki) je objavil leta 1880 v Ljubljanskem zvonu. Najprej je pisal lirske pesmi, po letu 1882 pa vedno več epskih. V liriki je izpovedal domoljubje, ljubezen in verski dvom. Teme za balade in romance je jemal iz slovenske in slovanske zgodovine, biblije, ljudskega izročila in sodobnega življenja. Od leta 1881 je objavljaval v Ljubljanskem zvonu pod psevdonomim Gorazd. V prvi pesniški zbirki (Balade in romance, 1890) se je predstavil s pravim imenom. Zbirka je doživela ugoden sprejem in oster napad Antona Mahničarja zaradi narodnostnih, svobodomiselnih in socialnih zamisli.

Prema Wikipediji slijedeća objavljena je i pjesnikova zbirka Stara pravda, a iz družinske biblioteke Doršner – Oblak (s posvetom mojoj baki Pavlinki rođ. Deisinger) predstavljamo tri pjesme iz zbirke Antona Aškercova Lirske in epske poezije štampane 1896.godine u Ljubljani. Zbirka sadrži četiri poglavlja: Razni motivi, Iz popotnega dnevnika, Iz pesmarice neznanega siromaha, Balade legende romance (ranije pomenute), a otkriva da je pjesnik, između ostalog, inspiraciju crpio na proputovanjima kroz Maglaj, Sarajevo, Beograd, Novi sad, Peštu, Veneciju, Tatre, Krakov, Carigrad, Malu Aziju, Plovdiv, Kazane na Dunavu i dr.

Aškerčeve pjesme iz Bosne

Anton Aškerc na svojim putovanjima kroz Bosnu piše vedre pjesme koje odišu slavenskim kozmopolitizmom. Oduševljen je ljudima, gradovima, lokalnim običajima i prirodom, različitim vjerama i jezicima. Senzibilan je prema ljepoti žena, ali i kritički upitan pred ugrožavanjem ljudskih prava žena kada su pokrivene. Pjesme posebno iznenađuju neposrednošću u opisu živopisnog lokalnog bosanskog kolorita: Sopotnik, Mohamedanki, V Husrev-begovi džamiji, Mujezin, Na mohamedanskom grobišču od kojih objavljujemo prve dvije pjesme.

Sopotnik

Govori, le govori,
Tovariš novi moj!
Ne veš, kako mi prija
Prekrasni govor tvoj.

Kak smelo turban pestri
Na glavi ti sedi!
Obleka slikovita
Baš divno ti stoji.

Zdaj noge gracijozno
Podkrižal si Lepo!
Še čibuk dragi v usta,
Pa kadiva . . . tako!
Mohamedanki

Maglaj

Z obraza že ti čitam,
Da moslem ti si vnet;
Jeruzalem je – Mekka
Vzor tvoj je Mohamed.

Govori, oj govori
Premili jezik svoj!
Kaj meni Mekka tvoja,
Kaj meni turban tvoj!

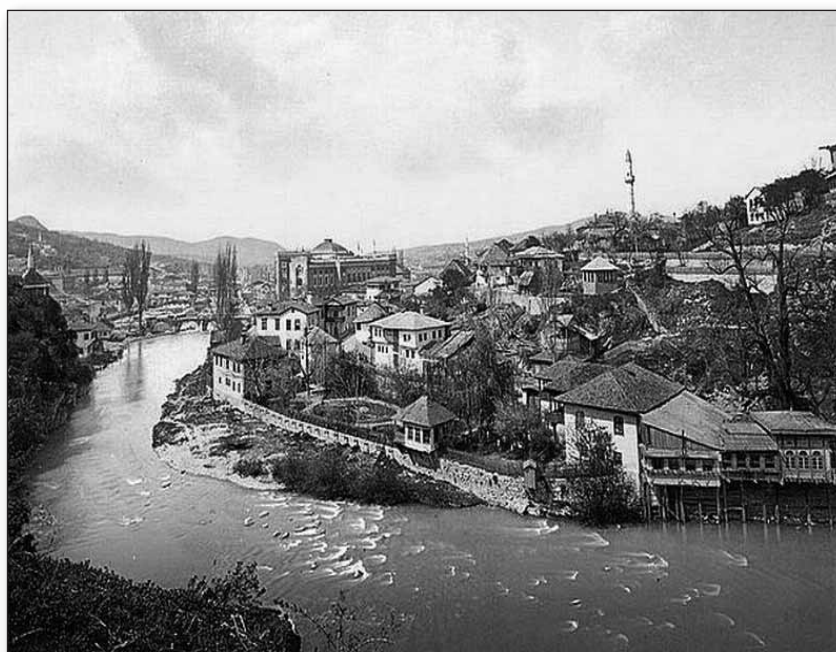
Tvoj jezik moj je jezik,
Čuj me, prijatelj ti!
Slovanska sva si brata,
Ej, jedne sva krvi!

Sarajevo

Čemu gosta ta koprena,
Ki zakriva lica kras?
Kaj je mislil prerok modri
Zagnivši ti obraz?

Hoče prerok mar zavidni,
Naj le mož te gleda tvoj?
Ali je kot stvar nečisto
V koran te zapisal svoj?

Nikdar sanj ne sanjaš zlatih
O slobodi kristijan? –
Robstva jarma ne občutiš?
Harem ni ti – pretesan?

pripremio: Zoran Doršner

PUSTOVANJE

Februarja 2010 smo imeli zelo lepo in veselo pustovanje. Številni udeleženci, otroci in starejši, so pokazali veliko domišljije, zato so bile maske raznolike. Žirija je imela težko nalogo. Vsaka maska je bila zgodba zase in sploh ni bilo mogoče izbrati najboljše. Zaradi tega se je žirija odločila, da bo nagradila več kategorij:

Vsaka maska je bila lepa, zanimiva in domiselna. Vsi nastopajoči ter gledalci so se imeli lepo. Menim, da je škoda, da publika ni imela priložnosti, da sodeluje pri izbiri najboljše maske. Zato predlagam, da se prihodnjik upošteva tudi njen glas.

Sanja Batinič Jojić

• „PLANET LEVOV“ (Ivan Milošević) je izzval veliko strahu med publiko, zato je bila to upravičeno „NAJSTRAŠNEJŠA MASKA“,

• „PASTIR“ (Adrian Nemaj) je tako težko hodil in se pritoževal nad številnimi bolečinami, ki ga tarejo, da si je zaslužil naziv „NAJSTAREJŠA MASKA“.

• „ABRAKADABRA“ (Matic Stare) je bil čarovnik, ki se je zelo dobro predstavil in zato prejel nagrado kot „NAJBOLJ ŠARMANTNA MASKA“,

- „HARRY POTTER“ (Maj Perko) nas je vse popeljal v čarobni svet domišljije in prejel nagrado: **“NAJBOLJ DOMISELNA MASKA“**,

- „UBLEHAŠI“ (Maja Štabek/Goran Gliha) je bila maska, ki jo je težko razložiti, vendar je kljub temu prejela nagrado: **“NAJBOLJ PREPRIČLJIVA MASKA“**,

- „DOKTOR“ (Vedran Šunjić) je oddihal s takšno mačo zmago, da je bil nagrajen kot: **“NAJBOLJ MOŠKA MASKA“**,

• „HAJDY“ (Sonja Milošević) je s svojim nastopom podžgala publiko kot „NAJBOLJ ZAPELJIVA MASKA“, ob tem pa je malo zaskrbelo gospoda Miloševića,

• „KRALJEVIČ IN BERAC“ (Snježana Mutapčič) je vzpodbudila domišljijo publike kot „NAJBOLJ SKRIVNOSTNA MASKA“,

„BOLNIČARKA“ (Melita Osmanović) nas je navdala s takšnim strahom, da si je zaslužila nagrado: „NAJNEVARNEJŠA MASKA“,

SKD Cankar Pustovanje

• „**MARICA**“ (Alma Maksumić) je bila tako ženstvena, da je bila nagrajena kot **„NAJBOLJ ŽENSKA MASKA“**,

• „**STEFANI**“ (Jasmin Doršner) je bila zelo **„LJUBKA MASKA“**. Jasmin se je prvič udeležila pustovanja v Cankarju,

• „**ŠTORKLJA**“ (Martina Larma) je bila brez dvoma **„NAJBOLJ NOSATA MASKA“**. „**ŠTORKLJA**“ je bila sicer lastnoročno narejena maska, ki se je zdela udeležencem in publiki inovativna in najzanimivejša,

• „**DŽUMBUS APAČ-A**“ (Mateo Stojanović) smo težko videli zaradi gostih in skuštranih las, zato je prejel nagrado: **„NAJBOLJ SKUŠTRANA MASKA“**,

Osnovi brige o zdravlju

Malo brige velika korist

Kad-tad, ali, uglavnom, u zrelijem životnom dobu, ljudi sebe uhvate u mislima koje im prije nisu padale na pamet: „Da li sam zdrav? Trebam li se pregledati i ako nemam tegobe?“ itd. Jedna od definicija zdravlja glasi: „Zdrav je onaj čovjek koji ne razmišlja o zdravlju“. Dakle, čim nam se takve misli jave, nešto treba poduzeti, a šta, to zna vaš porodični ljekar. Prevenciju je najbolje početi već u djetinjstvu, mada možemo početi u bilo kojem dobu.

Prevencija bolesti u djetinjstvu:

- Pratiti rast visine i težine djeteta;
- Pregled vida i sluha;
- Redovni pregledi zuba: bolesni zubi su uvod u ozbiljne bolesti, koje pogađaju vitalne organe, na primjer: oči, srce, bubrege, zglobove, kožne bolesti itd. Kada se zapušteni zubi moraju vaditi, slijedi deformacija vilice, a u zrelijem dobu ozbiljne stomačne bolesti;
- Kod veće djece treba raditi na prevenciji: pušenja, uživanja opojnih droga, alkoholizma, preranog stupanja u seksualne odnose i prevenciji od saobraćajnih nesreća.

Prevencija u odraslom dobu:

- već od 21. godine godišnje treba kontrolisati krvni pritisak;
- masnoće u krvi: od 35. godine muškarci, od 45. godine žene;
- papa test: jedna do tri godine nakon početka seksualne aktivnosti;
- prevencija karcinoma debelog crijeva: poslije 50. godine;
- prevencija karcinoma dojke: žene poslije 50. godine;
- prevencija osteoporoze: za žene poslije 45. godine;
- pregled oštrine vida i sluha: poslije 65. godine za oba spola.

Prevencija bolesti poslije 65. godine:

- karcinom debelog crijeva;
- karcinom kože;
- padovi i povrede u kući i u saobraćaju;
- prevencija gripe.

Kako ove osnovne tako i druge preventivne preglede trebaju naročito preduzimati oni ljudi koji svoje zdravlje ugrožavaju:

- pušenjem,
- alkoholizmom,
- pretjeranom tjelesnom težinom,
- ako su izloženi stresu koji teško savladavaju,
- ako su zbog posla slabije fizički aktivni,
- ako svakodnevno sjede za kompjuterom duže od dva sata,
- ako u porodici imaju nasljedne bolesti: diabetes, hipertenziju, srčane, bolesti, bolesti krvnih sudova (infarkt srca, moždani udar), maligne bolesti, psihijatrijske bolesti itd.

Prije svega, najbolja prevencija je voditi zdrav život: zdravo jesti, biti fizički aktivan, raditi, rješavati probleme, gajiti pozitivne misli, zdrav i optimistički stav prema ljudima i društvu u cjelini.

Prim. dr. Sanja Batinić Jojić

Planina

Pozabljam
Da čutim
Da vidim
Da duham
Ne okušam

Polna lažnih sanj o sanjah
Odhajam

V kraljevstvu tišine
Le skromni sem gost
Ničesar ni
Razen pogledov
Ki božajo jih oblaki
Mir, težki koraki odzvanjajo
Nikjer takšega eha
Misli
Podari mi planina

Ker ničesar ni razen vprašanja
Da v meni
Tukaj zgoraj i tam spodaj
Iste so sanje?

"V meni
Tukaj zgoraj i tam spodaj
Iste so sanje"

Sanjam sanje

Duham zrak
Zemlja je trda
Vetar poje
Nebo je veliko
Voda je bridka
Zakaj rabimo hrano

Na vrhu
Morda se on nahaja tam
Polje ravno
Mislim
Polje na vrhu vseh sanj
Ta pravih, lažnih i neodsanzanih

Tako dolgo pot moram prehoditi
Morda tam zgoraj čutim dišavo
Modro planino, ki mi bo rekla
Vetar bo zašepetal

Da nimamo ničesar razen sanj
Ki jih iščemo

Jasmina Hrustanović

Pomlad, poletje, jesen

Narava nudi človeku skozi vse leto obilo doživetij. Pravlično prebujanje pomladanskega jutra visoko v planinah, lepo poletje...Toda za njo prihaja jesen.

Ko nas predrami iz vsakdanjega vrveža prva jata lastovic, ko cvrček zapusti travnate jase in se požene v neznano, tedaj zapazi naše oko pozlačeni pajčolan ki v komaj znanih otenkih pokriva vrhove okoli nas. Čuden mir se tihotapi v naravo a naše srce prevzamejo občutki nemira.

Pojdimo v planine, pojdimo v senčne globače in na sončne poseke skupaj po mehkih tihih stezicah in opazujmo.

Jutro je! Pred nami je dolina v jutranji svetlobi eno samo megleno morje.

Okrog planinskih vrhov se motajo raztgane megle in v daljavi rahlo blestijo vrhovi. Tihi mračni gozd in svetle jase se prebujajo v čudovito sončno jesensko jutro.

Cirila Lampič

SKD CANKAR – TO JE TISTO PRAVO TAKO ZA DELO KOT ZABAVO

V Cankarju ni nikdar dolgčas, kar pa je zgolj dokaz, da so ljudje, ki ga oblikujejo, zmeraj ustvarjalni, veseli in do vseh novosti kakor tudi do prišleka pozitivno naravnani.

Ko se človek zavestno za dalj časa odpravi od doma, je poln negotovosti. Pa vendar si prigovarja, da bo svet lep, a hkrati poln novih preizkušenj, izkušenj in spoznanj, kar pa bo

zagotovo širilo njegovo obzorje. Tako naravnana sva se tudi midva s soprogom odpravila živeti v bosansko prestolnico. Kljub temu da sem Sarajevo v rani mladosti že večkrat obiskala in poznala tudi jezik tukajšnjih ljudi, se mi je prihod v mesto naslikal kot ves tuj in drugačen. V Ljubljani sem v tistem času veliko delala in ustvarjala, tako da sem praznino začutila hitro po prihodu, naenkrat je postalo sprehajanje po mestu prazno in dolgočasno. Nastopil je trenutek, ko sem se vprašala, kaj početi, da bo življenje spet postalo koristno in hkrati zabavno.

Znova je nastopilo obdobje, ko sem lahko zaživela na področjih, ki sem jih v svoji državi zaradi dela začela opuščati; to pa je bilo pisanje in literarno ustvarjanje.

Ker sem že v času študija slovenistike več let lektorirala v ČZP Večer, sem ubrala pot naravnost v časopisno hišo, kjer sem se srečala z Melito Forstnerič Hajnšek in Katarino Šulek, ki sta mi priporočili, da začnem pisati reportaže in zanimivosti iz Bosne in Hercegovine, saj bo to zagotovo pritegnilo bralce. In seveda ni bilo težko začeti, saj sem bila kot nalašč vpeta v konkreten čas in prostor. Tako sem se povezala s SKD Cankar, kjer mi je toplo in z velikim nasmehom na obrazu izrekla prvo dobrodošlico Elizabeta Strunjaš, ki ji svoje radostno razpoloženje ni uspelo kakorkoli drugače naravnati vsa štiri leta. Okrog nje zbrane gospe Ana, Dina, Sanja in druge pa so me objele s svojo toplino in mi v svojem hramu kulture ponudile varno zavetje ter nepozaben občutek pripadnosti. Vstopiti skozi Cankarjeva vrata je bilo zmeraj prijetno in svojevrstno. Včasih smo poklepetali ob kavici, si izmenjali mnenja in izkušnje, proslavili kakšen rojstni dan, spet drugič pa smo snovali kakšno prireditev. S pozitivno naravnanimi ljudmi to ni bilo težko početi. Nihče ni zahteval ali si želel nemogočega. To je bilo za ustvarjanje dobro in sproščujoče, tako pa lahko človek, ki ni izpostavljen pritiskom, delo opravi bolj kvalitetno in kot bi temu rekli »z ljubeznijo«.

Bosna in Hercegovina je pisana in zanimiva dežela. S svojimi naravnimi znamenitostmi je očarala že veliko domačih in tujih popotnikov, prav tako pa se je v najlepših podobah zapisala tudi pri nama. Velikokrat sva si namreč privoščila kakšen zanimiv izlet v neznano (ali znano po kakšnem priročniku), ob tem pa po prihodu v določen kraj marsikomu potrkala na vrata, se predstavila in začela poizvedovati. To je bilo prav razburljivo početje.

SKD Cankar

Še posebej zanimivega odziva sva bila deležna v Kraljevi Sutjeski, kamor sva prispela v času po maši. Ko so se starejše ženice vračale iz cerkve, sem se lahko z njimi tudi fotografirala; in to v stari narodni nošnji, saj jo po običaju ob nedeljah še oblečejo.

V Konjicu sem po ramenih potrepljala gospoda, ki se je vračal iz trgovine. Vprašala sem ga, kje se nahaja Mizarstvo Mujićev rekord. Predstavil se je kot delavec pri tem podjetju, ker pa je bil namenjen naravnost na delo, sva mu sledila. Gospod Sejfidin Vila, ki je upravljal s posestvom, nama je poleg privlačnih lesnih izdelkov izročil še bosanski potni list in ga ožigosal, tako da sva bila zares prava popotnika. Sicer velja, da Slovenci svoje slovenstvo potrdimo s pohodom na Triglav, tako pa je bosanstvo potrdil tudi Boštjan, ki je izzivalno osvojil Maglič, ob tem pa srečal celo planince iz Švedske. Seveda so bili posebni tudi drugi kraji, ki sva jih obiskala, ob tem pa se je kopičila snov, ki sem jo oblikovala v zajeten kup zapiskov, ki so mi pripomogli k snovanju reportaž in zanimivosti.

Če človek nima dela, ga pogreša. Če ga ima, ga ima običajno preveč. Tudi pri meni ni bilo nič drugače. Z jutri so se začele rojevati otroške uganke in pesmice, ki so svoje mesto našle v literarnih in otroških revijah. Stkala sem posebne vezi s slovenskim društvom pisateljev, s katerim sodelujem še danes.

Naredila sem izbor starih in novih pesmi ter jih izdala v pesniških zbirkah *Naplavine duše* in *Izsevanja*. Prva pesniška zbirka je svojo prvo predstavitev doživela prav v prostorih SKD Cankar, odkoder se je v vsem svojem od slušateljev danem sijaju s pozitivnimi odsevanji vrnila domov. V Sarajevu pa so nastale tudi živalske uganke *Premetanke brez zanke*. Posebej zanimivo pot je ubrala zbirka *Izsevanja*, za katero sem po predlogu Josipa Ostija dobila izjemnega prevajalca Ismeta Bekrića, ki je po prvem branju pesmi takoj privolil v njihovo prevajanje v bosanski jezik, prav tako pa je ravnala tudi Petra Varl, ki je poskrbela za prikupno naslovnico v njeni najsodobnejši ustvarjalni tehniki risb.

Nepozabna srečavanja so bila tudi z Ano Božanović, ki je zmeraj poskrbela za dobro voljo in izvirne ideje, posebej večkrat pa mi jo je kot izjemno sogovornico predstavil tudi Tone Partljič. Mnogokrat sva poklepetali in si izmenjali izkušnje. Profesorica z dušo in telesom mi je podarila svoje bogate izkušnje iz vzgojno-izobraževalnega področja, ob tem pa jih začinila z žličko vedrine in humorja, tako da sem naposled med nama ujela veliko podobnosti, na podlagi katerih sem se tudi sama po vrnitvi v domovino znova podala med šolske klopi. Zdaj poskušam svojim učencem prenašati lepe utrinke iz Sarajeva in z njimi deliti vse svoje modrosti. Morda bodo tudi moji vrli učenjaki deležni podobnih življenjskih izzivov, zato – naj jih pripravim za pot!

Vsekakor sem v kovčku odnesla domov tudi spominke, ki nadaljujejo s svojim življenjem. Na slikarskem platnu nastajajo nove podobe, spet sem v pričakovanju nove knjige ugank o predmetih in pojmi. S pesmimi za odrasle bralce sem tudi letos sodelovala na četrtnih novosarajevskih književnih srečevanjih, kamor se je uvrstila pesem Berač, nastala na sarajevskih tleh, ponovno pa beležim svoja doživetja – le da jih ne živim, temveč pravkar obujam skozi nizanje dragocenosti, dragi Cankarjevci, ki jih v obliki pričujočih vrstic namenjam vam, hkrati pa se vam zahvaljujem za izjemne in nepozabne trenutke, ki sem jih bila deležna v vaši hiši kulture.

Manja Žugman Širnik

GOSTOVANJE MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA LJUBEČNA V BIH

V skoraj 30. letih obstoja Mo. P. Z. Ljubečna je zbor nanizal kar nekaj odmevnih nastopov tako doma kot v tujini – Švedska, Nemčija, Avstrija, Italija. Kljub vsemu pa nam bo lanskoletno gostovanje v BiH zagotovo ostalo še dolgo v zelo prijetnem spominu, predvsem zaradi ljudi, s katerimi smo se srečevali, in tudi zaradi treh dobro izvedenih ter odpetih nastopov.

V sredo, 7. aprila 2010 proti večeru, je 15 članov zboru z zborovodjo Gorazdom Železnikom začelo svoje popotovanje iz Ljubečne preko Zagreba in Dubrovnika do Trebinja. Ob 7. uri smo prispeli v to hercegovsko mesto, kjer smo izvedli naša prva dva nastopa v BiH. S tremi pesmimi smo sodelovali na otvoritvi mednarodnega sejma »Mediterranski dani« – sejma turizma, gostinstva in trgovine. Še istega dne zvečer smo imeli čudovit večerni koncert, predvsem sakralnih pesmi, v prekrasnem in izredno akustičnem

samostanu Mala Gračanica nad Trebinjem.

Naslednji dan smo se le na kratko zaustavili pri spomeniku padlim partizanom na Sutjeski ter popoldan prispeli v Sarajevo. V sodelovanju s slovenskim kulturnim društvom Cankar v Sarajevu smo ob 17. uri izvedli enourni koncert slovenskih umetnih in narodnih pesmi. Koncert našega zboru je bil izveden s podporo Urada Vlade Republike

Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu ter samostana Sv. Anteja v Sarajevu. Poleg številnih Slovencev, živčih v Sarajevu, so se koncerta udeležili tudi veleposlanik Republike Slovenije v Bosni in Hercegovini, Nj. eks. Andrej Grasselli s soprogo, ter predstavnik konzulata, gospod Boštjan Širnik s soprogo.

V soboto dopoldan so nam prijazni in gostoljubni slovenski domačini organizirali voden ogled starega dela mesta Sarajevo, kjer bi se prav radi zadržali še kakšen dan dlje, ampak žal smo imeli še isti dan dogovorjen nastop v Banja Luki.

10. aprila 2010 smo v sodelovanju s KUD Pelagić, slovenskim kulturnim društvom Triglav in Turistično organizacijo mesta Banja Luka izvedli zanimiv večerni koncert. Zanimiv predvsem zato, ker je bil koncert namenjen kobilarni Vučjak in njihovim 109 lipicancem. Prostovoljni prispevki vseh gostov so bili namenjeni nakupu ovsa za te plemenite živali. Kobilarno Vučjak že od vojne na Balkanu pa do danes tarejo tako finančne kot tudi kadrovske težave, pri vsem skupaj pa najbolj trpijo nedolžne živali. S ponosom lahko povemo, da smo tisti večer zbrali toliko denarja, da bodo z njim lahko kupili skoraj 10 ton ovsa, kar je več kot polletna poraba za vseh 109 konjev.

Kljub napornemu programu in dolgemu potovanju smo se v nedeljo, 11. aprila 2010, vrnili domov zadovoljni, polni energije ter z mnogimi čudovitimi in nepozabnimi vtisi.

Na koncu bi se rad zahvalil vsem, ki ste nam omogočili gostovanje v BiH in nam pomagali pri izvedbi vseh koncertov. Hvala.

*Predsednik zboru
Andrej Žnidaršič*

Seznam članov za Almanah 2010

Alihodžić Nevenka, Andrić Daniel, Andrić Ljiljana, Anđelić Dejan, Anđelić Jozefina, Arnautović Šefik, Babić Ljubica, Bagarić-Hatvani Ljiljana, Bagarić Karlo, Baralić Enes, Baralić Jozica, Barbić Mirjana, Bašić Emilija, Bašić Ramiza, Batinić - Jojić Sanja, Batinić Marija, Bečirević Jan, Bekto Alma, Belenji Nevenka, Berberović Damir, Berberović Kemal, Bezjak Dubravka, Bezjak Mia, Bjeljac Marta, Bogdanović Sanja, Bozja Drago, Božanović Ana, Božanović Andrej, Božanović Olja, Božić Jasmina, Brajnović Bariša, Breljih-Mijanović Iva, Brezigar Andrej, Bukvić Dino, Bukvić Saša, Čatović Inka, Čejvan Majda, Čengić Majda, Čengić Jasmina, Čmančanin Fuad, Čmančanin Romana, Čmančanin Til, Čolak Samo, Čulina Sanja, Čupić Ivo, Čustović Hedvika, Čenanović Dino, Čenanović Laura, Čenanović Tarik, Čerimagić Nermina, Darmanović Miljana, Dedović Branka, Dedović Muhidin, Dedović Irma, Delić Mustafa-Braco, Derling Milena, Dervišefendić Silvija, Divčić Marija, Dizdarević Vladimira, Dopuđa Dina, Dopuđa Mina, Dopuđa Sanja, Doršner Dragica, Doršner Zoran, Držak Branko, Dursun Krunoslava, Đajić Smiljana, Đukić Svetlana, Fabjanč Svjetlana, Fagin Amna, Fazlić Naza, Filipović - Paničić Marija, Finci Adriana, Furlan Ernesta, Gačnik Marko, Gačnik Spomenka, Gliha Goran, Globočnik Marija, Grbić Dejana, Grbić Dragana, Hadžimešić Amila, Hadžimešić Jasmina, Hadžimešić Milica, Hadžimešić Senad, Haračić Mirza, Hadanbegović Nermina, Hasanbegović Abdulah, Hasagić Fehma, Hasibović Zlatan, Hatvani Leo, Heljić Hana, Heljić Željka, Hlaj Aida, Hlaj Edvin, Hrelja Jožica, Hrustanović Cirila, Hrustanović Jasmina, Ibrahimagić Vasilija, Jahić Emina, Jamaković Said, Jamaković Šefika, Jan Silvestra, Jazvić Dejan, Jelić Ljudmila, Jojić Miljan, Jovanović Branka, Jovanović Mirjana, Jovetić Elizabeta, Jožanc Vera, Junuzović Almira, Kadribašić Ribana, Kastelic Franjo, Keršnik Zdenka, Kešmer Džan, Kešmer-Račić Esmā-Alenka, Kladnik-Njemčević Sonja, Knežević Antonija, Knežević Benjamin, Knežević Belma, Knežević Neven, Knežević Pero, Koblar Stanislav, Konaj Antonija, Konjicija Anita, Kordić Biljana, Korošes Emina, Kosmajenko Aleksandra, Kovačević Savka, Kreso-Knežević Deniza, Krkić Marija, Krzyk Tomislav, Kujundžić Silva, Kulenović Asim, Kulenović Borjana, Kulenović Mak, Kulenović Metka, Kulenović Slaven, Lalović Minja, Lalović Sanja, Larma Anton, Larma Leopold, Larma Martina, Latal Zdravko, Lazzari Gordana, Lešnik Žaklina, Liješnić Olga, Liješnić Vinko, Lizdek Stanislava, Lončarević Radomir, Lončarević Marko, Lončarević Milica, Lovrić Alojzija, Lozančić Eduard, Luzar Snežana, Maglajlija Ejub, Mahnić Sonja, Majstorović Davor, Majstorović Slavica, Maksumić Alma, Maksumić Dina, Maksumić Šaban, Malahovsky Aleksander, Martinović Juraj, Matić Gospava, Maunagić Jelena, Memaj Adrijan, Mijanović Boris, Mijanović Mirjana, Milošević Davor, Milošević Martina, Milošević Matej, Milošević Sonja, Močić Đula, Mrdović Ana, Muharemagić Zejnīl, Mujkić Anica, Mutapčić Snežana, Naumov Dragi, Neidhart Tatjana, Nuhbegović Ahmed, Obratil Boženka, Obratil Vesna, Osmanagić Ferid, Osmanagić Danijel, Osmanagić Melita, Pajić Katja, Pajić Natan, Pajić Kiara, Pavičić Vera, Pavlić Vera, Pavlović Julija, Pejanović Mirko, Pejanović Spomenka, Pejić Branko, Petković Gordan, Peršić Miroslava, Peršić Zvonimir, Petrović Ljubica, Pleho Jasna, Pozderac Jasmin, Radojković Dragan, Radojković Marjana, Radojković Marko, Radojković Tina, Radosavljević Edita, Radoš Dušanka, Ramić Sokolka, Rehar Davor, Rejc Javoroka, Remer Vasva, Remeta Neda, Renčelj Helena, Saje Irma, Saje Vjekoslav, Savić-Krezović Milka, Selan Aleš, Skelo Mateja, Skert Mileva, Skert Petar, Skočir Anton, Skoko Vera, Solaković Sid, Solar-Boras Nevenka, Starčević Mira, Stare Matic, Strunjaš Elizabeta, Strunjaš Milan, Šarac Aleksandra, Šef Marjan, Šekli Majda, Šiljković Benjamin, Šljivar Branka, Štabek Maja, Štumes Zlata, Šubara Majda, Šunje Elvīsa, Šunjić Gordana, Šunjić Marica, Tafro Zlatan, Terzić Almir, Testen Ljiljana, Testen Marija-Đurđica, Toukalek Milka, Toukalek Vladimir, Trako Bakir, Trninić Desanka, Udovičić Zoran, Udovičić Mirjana, Ungar Zoran, Vilić Samir, Verem Senad, Vobornik Gordana, Volarević Ivo, Vujičić Mirjana, Zergol Igor, Zupanc Dražen, Žigić Adil, Živković Branka.

Umrli v letu 2010

Krkić Milan 14. aprila 2010.
Fabjanč Ana 9. junij 2010.
Hrkać Ante 29. septembra 2010.

ČLANI ZBORA »CAMERATA SLOVENICA« U 2010. GODINI

Knežević Antonija, Močić Đula, Remer Vasva, Pavlović Julija, Čatović Inka, Hasagić Fehma, Jelić Ljudmila, Šljivar Branka, Toukalek Milka, Milić Ana, Tafro Saida, Glumac Violeta, Kladnik Sonja, Hadžifejzović Kaća, Kuna Džana, Alispahić Nejra

Delić Mustafa-Braco, Hasanbegović Abdulah, Nuhbegović Ahmed, Skočir Anton, Volarević Ivo, Jovanović Željko, Rizvić Nermin, Bukva Denis, Felić Aldin, Čekić Edin, Mušić Zlatan.

Dirigentica: Melita Čičić

Naslovna strana: Jože Kotar, *Korida*

Cankar

ZORA Cankarjeva: Almanah SKD Cankar, letnik XVI, leto 2010. ■ **Redakcija:** Sanja Bogdanović, glavna urednica; Dina Maksumić, izvršna urednica; Sanja Batinić Jojić; Zoran Doršner; Ana Mrdović, Zdravko Latal, Petar Skert, Elizabeta Strunjaš, tajnica ■ **Grafično oblikovanje in DTP:** Dragan Marković ■ **Prevod in lektoriranje slovenskega jezika:** Mateja Sotošek i **Lektoriranje bosanskega, hrvatskega in srbskega jezika:** Slavica Cice ■ **Tisk:** RIMIGRAF Sarajevo ■ **Naslov uredništva:** Ulica Splitska št. 12, 71 000 Sarajevo, tel/fax ++387 33 22 69 15 ■ **Revijo izdaja:** Slovensko kulturno društvo Cankar Sarajevo, **e-mail:** skdcankar@yahoo.com ■ **Predsednica:** Sanja Bogdanović ■ **Izhaja enkrat na leto** ■ Na podlagi sklepa Republiškega Ministrstva za informiranje št. 01-04/93 od 05. 10. 1993., je revija oproščena osnovnega prometnega davka.

Mercator u Bosni i Hercegovini

Kao dio Mercator Grupe koja je jedan od najvećih i najuspješnijih trgovačkih lanaca u jugoistočnoj Evropi, društvo Mercator BH d.o.o. na tržištu Bosne i Hercegovine posluje već deset godinu. Sa više od 1020 zaposlenih i 17 trgovina različitih formata Mercator BH poznat je kao trgovac koji nudi doživljaj ugodne kupovine od kojih je svaka posebna.

Tokom deset godina postojanja uposlenici Mercatora BH marljivo su radili na stvaranju dodatne vrijednosti za krajnjeg kupca, pažljivo gradeći Mercator brend u skladu sa korporativnom kulturom i imidž zbog kojeg je danas Mercator BH prepoznatljiv u percepciji potrošača kao trgovac kojem je zadovoljstvo kupca zaista na prvom mjestu.

Osvješćen u pogledu društveno odgovornog djelovanja Mercator BH je prijatelj mnogim kulturno-umjetničkim i sportskim udruženjima, vladinim i nevladinim institucijama. Aktivan je i na polju humanitarnog djelovanja, posvećujući posebnu pažnju djeci i mladima.

Segment koji zauzima posebno mjesto u poslovanju društva M-BH je aktivna saradnja sa bh. proizvođačima još od osnivanja društva. Dajući podršku kroz implementaciju sada već tradicionalnih projekata Mercator nastoji pružiti adekvatan podsticaj razvoju domaće privrede. Nakon deset uspješnih godina izgradnje uzajamnog povjerenja i međusobnog poštivanja, Mercator je prepoznat kao likvidan trgovac koji redovno izmiruje obaveze prema dobavljačima i državi.

Na izmaku desete godine postojanja i otvorenja novih prodajnih objekata u Federaciji BiH, Mercator BH ulazi u narednu godinu sa još ambicioznijim investicionim planovima u namjeri da svoju Mercator porodicu u 2011. godini proširi ulaskom na novu bh. prodajnu regiju.

Šampioni među gorivima!

brže
duže
sigurnije

PETROL

PETROL

